

Sergej Nilus

PROTOKOLI SIONSKIH MUDRACA

ILI

JEVREJSKA ZAVJERA

Četvrto Srpsko Izdanje (1934, 1939, 1941, 1994)

Prvih dana ruske revolucije 1917. godine iz tajne arhive Ministarstva unutrašnjih poslova, a po naredbi predsjednika Privremene revolucionarne Vlade masona kneza Ljvova, bile su izdane jevrejnu Vinaveru ("spiritus rektor" konstitucione " kadetske " ruske stranke) koja su se ticala jevrejstva. Jedan činovnik pomenutog ministarstva zadržao je i revers primopredaje.

Između ovih akata nalazio se jedan dosije na čijim koricama je stajalo: "**predmet austrijskog podanika Teodora Herzla**". U ovim koricama nalazio se, između ostalih, jedan dokumenat na starojevrejskom i na francuskom jeziku.

Na gornjem desnom kraju ovog dokumenta bilo je napisano: "**Starješinama Siona**".

Ovaj natpis značio je da je dokumenat određen samo za jednu malu elitnu grupu vodećih ličnosti jevrejskog naroda.

Drugi dokumenat SA ISTOM SADRŽINOM, do koga se došlo drugim putem, dospio je prvi put u rusku javnost krajem prošlog stoljeća i to pod naslovom "**PROTOKOLI SIONSKIH MUDRACA**", koji mi i donosimo.

PREDGOVOR RUSKOM IZDANJU

" Protokoli skupova sionskih mudraca " koji se u ovoj knjizi štampaju, bili su prvi put objavljeni na ruskom jeziku 1905. godine, u drugom izdanju knjige Sergeja Nilusa: " Veliko u malom ". Rukopis je bio dobiven od jedne osobe koja je izvršila tačan prevod sa originalnih dokumenata, ukradenih od jednog uticajnog rukovodioca frankmasonstva u Francuskoj.

Kada su " Protokoli " bili objavljeni, zaštitnici " progresa " i " potištenog plemena " pokušavali su da obesnaže utiske koje su oni izazivali, nazivajući ih " apokrifnim ", ali kad se oni čitaju sada, poslije svega što smo preživjeli za vrijeme naše

" velike beskrvne revolucije ", nehotično osjećaš kao da ovi " Zapisnici " protiču onaj strašni put kojim se naša nesrećna Otađbina survala na dno propasti pod rukovodstvom Jevreja i masona.

" Protokoli " predstavljaju jedan dobro smišljen u svim detaljima plan, po kome Jevreji grebu osvojenju svijeta. Znatno dio toga plana već je ostvaren i ako mi ne dođemo k sebi blagovremeno, nama prijete neminovna pogibija.

" Poslije pojave "Protokola" prvi put u štampi, većina Rusa primila je ova otkrića jevrejskih planova skeptički, podrugljivo, kao običnu senzaciju. Sumnja u originalnost " Sionskih protokola " nije izazvala čak ni pokušaje da se oni provjere. Olaki skepticizam uopšte se ne može opravdati, on je u nas više puta stvarao atmosferu nemara i aljkavosti koja je samo raspaljivala prohtjeve lukavstva i nevjerstva unutrašnjih i spoljnih neprijatelja. Strašno je ignorisati sadržinu dokumenata koji odražavaju u sebi, kao u ogledalu, sva naličja posljednjih revolucija. Bili " Sionski protokoli " autentični ili ne oni služe ljudima kao ključ i za naše neredne i meteže"

Tako su pisale " Moskovske Vjedomosti " 1910. godine

Sad, pak, u 1918. godini, poslije "velike revolucije" ne može a da se ne utvrdi pravilnost toga zaključka.

" Protokoli " služe kao ključ ne samo za prvu našu neuspjelu revoluciju, nego i za drugu, u kojoj je jevrejstvo odigralo tako kobnu za Rusiju ulogu.

" Sionski protokoli " daju " osnovu i crteže po kojima će se izatkat samoraspadanje hrišćanske kulture".

I toliko su više oni poučni za nas, svjedoke samoraspada Rusije, koji žudimo za njenim preporođajem, jer su u njima otkriveni putevi koje su neprijatelji hrišćanstva obilježili u cilju našeg porobljavanja.

Samo sa poznavanjem tih puteva možemo se uspješno boriti protiv neprijatelja Hrista i hrišćanske kulture.

PREDGOVOR SRPSKOM IZDANJU

Sada, kada je veoma teško nabaviti čuvene "Protokole Sionskih Mudraca", jer se oni sada uništavaju po tajnom nalogu jevrejske egzekutive od strane njenih agenata (**na teritoriji sovjetske Rusije uništava se zajedno sa knjigom i njen sopstvenik**), smatramo da je krajnje vrijeme da se širi krugovi naše čitalačke publike upoznaju sa ovim djelom, u kojem su osobito jasno istaknuti razvitak i suština tajne i po čovječanstvo **kobne jevrejsko - masonske zavjere protiv Nejevreja cijelog svijeta.**

Ohola, zločinačka, neizmijerna, iskonska i što je najstrašnije, bezobzirna vjerska **mržnja**, neobično izbija iz svih redova ovih protokola; ona vri...ključa i prelijeva se iz lonca prepunog najodvratnije zlobe i osvete, ona već predosjeća bliski kraj svog vjekovnog strpljenja kada će moći da prospe cijelom svijetu otrov bratoubilačke klasne borbe, anarhije i sveopšte bijede, da uništi sve, što smo vjekovima stvarali i smatrali za sveto, pa onda nad preostalim ljudskom masom lišenom razuma i svakog moralnog osjećanja ostvari carstvo Velikog Internacionala sa judejskim carem "Doma Davidova ". Svoj konačan cilj i zločinački plan ta banda Sionskih Mudraca nastojala je da krije od očiju nepozvanih a služi se svim sredstvima kao parolom: " cilj opravdava sredstvo ".

Senzacioni proces u Bernu (1953. godine) koji se pretvorio u komediju sa unaprijed određenim krajem, samo je potvrdio da ni podmitljivost, ni krivokletstvo zaludjenih ili beskarakternih Nejevreja nije pomoglo jevrejstvu da dokaže " neistinitost " " Protokola ".

Doista su smiješni pokušaji jevrejstva da opovrgnu autentičnost " Protokola ", kada ono djelima svojih pisaca (Jakov Kljackin, Luj Levi, časopis lože Bnaj-Brit, memoarima vođe cionista Teodora Hercla i drugih) i svim svojim postupcima stalno potvrđuje njihovu istinitost i činjenicu, da

" izabrani narod " stalno svim sredstvima teži da zavlada svijetom pomoću svojih vjernih a često nesvjesnih sluga-**raznih intrnacional**.

U Bernskom procesu jevrejstvo nije uspjelo da opovrgne tačnost objavljenih " Sionskih protokola ". Novine, koje se nalaze u rukama jevrejskih kapitalista, objavile su namjerno netačan izvještaj o suđenju u Bernu. Rezultat suđenja pak je stvarno sljedeći: optuženi Haler, Ebersold i Majer oslobođeni su optužbe i tužilačka strana ima da im plati troškove; glavni optuženi knjžar Silvijo Šnel osuđen je svega na 20 švajcarskih franak globe i na plaćanje 5/18 svih sudskih troškova za prestup člana 14 zakona grada Berna o " nemoralnoj literaturi

Protokol broj 1.

Pravo je sila. Sloboda je ideja. Liberalizam. Zlato. Vjera. Samouprava. Despotizam kapitala. Unutrašnji neprijatelj. Gomila. Anarhija. Politika i moral. Pravo jačega. Neoborivost masonsko - jevrejske vlasti. Cilj opravdava sredstva. Gomila je slijepac. Politička azbuka. Partijski razdori. Najcjelishodniji je način uprave autokratija. Alkohol. Klasicizam. Razvrat. Princip i pravila masonsko - jevrejske vlade. Teror. Sloboda, jednakost, bratstvo. Princip dinastičke uprave. Uništenje privilegija gojske aristokratije. Nova aristokratija. Psihološki račun. Apstrakcija slobode. Smjenjivanje narodnih predstavnika.

...Odbacivši frazerstvo, mi ćemo govoriti o značaju svake misli, a sravnjavanjem i zaključcima osvjetliti okolnosti !

Dakle, ja formulišem našu sistemu sa našeg i **gojskog*** gledišta.

Treba napomenuti, da su ljudi sa rđavim instiktima mnogobrojniji od dobrih, pa prema tome najbolji rezultati u upravljanju njima postižu se nasiljem i zastrašivanjem, a ne akademskim rezonovanjem. Svaki čovjek teži ka vlasti, svaki bi htio da bude diktator, kad bi samo mogao, ali je pri tome rijedak onaj koji ne bi bio gotov da žrtvuje sveopšte dobro radi postignuća svoga ličnog blaga.

Šta je zadržavalo grabljive životinje koje se zovu ljudi?
Šta ih je rukovodilo do danas?

U početku društvenog uređenja oni su se potčinili gruboj i slijepoj sili; docnije zakonima, koji su u stvari ta ista sila, samo maskirana. Izvodim zaključak da je po zakonu prirode pravo u sili.

Politička sloboda je ideja, a ne fakt. Ovu ideju treba umjeti primjenjivati, kad je to potrebno, da se idejnim mamcem privuku narodne snage u svoju partiju, ako je ona namislila da slomije drugu partiju koja se nalazi na vlasti. Ovaj zadatak postaje lakši ako se protivnik i sam zarazi idejom slobode, takozvanim liberalizmom, te zbog ideje popust u svojoj moći. Tu će se i ispoljiti trijumf naše teorije: **olabavljene i**

*) Goj je jevrejska riječ kojom Jevreji zovu svakog onog koji nije Jevrejin pa ma kojoj narodnosti on pripadao,

popuštene dizgine uprave onog časa, po zakonu bića, prihvata i prikuplja nova ruka, jer slijepa sila naroda ne može ni dana probaviti bez rukovođe i nova vlast samo zauzima

mjesto stare koja je oslabila od liberalizma.

U naše vrijeme pojavila se vlast zlata koja je zamijenila liberale upravljače. Bilo je vrijeme kad je upravljala vjera. Ideja slobode je neostvarljiva, jer niko ne umije da se koristi njome umjereno. Treba samo za izvjesno vrijeme prepustiti narodu samoupravu i ona se ubrzo pretvara u razuzdanost. Od tog momenta počinju nicati međusobne rasprave, koje uskoro prelaze u društvene bitke, u kojima države gore i njihov značaj pretvara se u pepeo.

Da li se država iznutra u vlastitim trzavicama, ili unutrašnje nesuglasice bacaju pod vlast spoljašnjih neprijatelja, tek u svakom slučaju ona se može smatrati kao nepovratno propala; ona je pod našom vlašću. Despotizam kapitala, koji je sav u našim rukama, pruža joj slamčicu za koju se država, htjela ne htjela, mora držati; u protivnom slučaju ona se kotrlja u propast.

Onoga, koji bi po svojoj liberalnoj duši rekao, da su rezonovanja ovakve vrste nemoralna, ja ću da upitam: ako svaka država ima dva neprijatelja, i ako joj je u odnosu prema spoljnom neprijatelju dopušteno i ne smatra se za nemoralno da upotrebljava svakojake mjere u borbi, kao na primjer, neupoznavati neprijatelja sa planovima napada ili odbrane, napadati na njega noću ili sa neravnim brojem ljudi, zašto bi se onda takve mjere u odnosu prema gore i opasnijem neprijatelju, rušiocu društvenog stroja i blagostanja, mogle nazvati i nedozvoljenim i nemoralnim?

Može li se zdrav, logičan um pouzdati da uspješno rukovodi gomilama pomoću razumnih ubijedenja ili savjeta, kada su moguće protivriječnosti, pa ma i besmislene, ali koje se mogu učiniti prijatnije narodu koji površno shvata i razumjeva? Rukovodeći se isključivo sitnim strastima, praznovjericama, običajima, tradicijama, i sentimentalnim teorijama, ljudi u gomili i ljudi gomile podležu partijskom cijepanju koje ometa svaki sporazum, čak i na podlozi potpuno razumnog savjeta i uvjerenja. Svaka odluka gomile zavisi od slučajne ili podmetnute većine, koja, zbog neznanja političkih tajni, donosi apsurdnu odluku koja unosi klicu anarhije u upravu.

Politika nema ničega zajedničkog sa moralom.

Vladalac koji se rukovodi moralom nije političar, te stoga nije ni čvrst na svome prijestolu. Ko hoće da upravlja mora pribjegavati i lukavstvu i licemjerstvu. Velike narodne osobine - otvorenost i poštenje - poroci su u politici, jer oni obaraju sa prestola bolje i sigurnije nego najači neprijatelj. Ove osobine treba da budu atributi gojskih država, mi pak ne moramo se rukovoditi njima.

Naše pravo je u sili. Riječ **pravo** je apstraktna i ničim nedokazana misao. Ta riječ ne znači više nego: dajte mi ono što hoću, da bih time pribavio dokaz da sam jači od vas.

Gdje počinje pravo? Gdje se svršava ono?

U državi, u kojoj je slaba organizacija vlasti, bezličnost zakona i vladaoca koji su obezličeni umnoženim zbog liberalizma, pravima, u toj državi ja crpim novo pravo: da jurnem po pravu moćnog i da zbrišem sve postojeće poretke i ustanove i da stavim svoju ruku na zakone, da preustrojim sve ustanove i da postanem gospodar onih koji su nam prepustili prava svoje sile, odrekavši se njih dobrovoljno, liberalno...

Dok se sve savremene vlasti kolebaju i ljuljaju, naša će vlast biti neoboriva i jača od drugih, jer ona će biti nevidljiva sve dotle, dok se toliko ne učvrsti da je već nikakvo

lukavstvo ne može potkopati.

Od privremenog zla, koje smo sada prinuđeni da vršimo, proizaći će dobro nepokolebljive uprave koja će uspostaviti pravilan tok mehanizma narodnog bića, poremećenog liberalizmom. Rezultat opravdava sredstva. Obratimo pažnju u našim planovima ne toliko na ono što je dobro i moralno, koliko na ono što je potrebno i korisno.

Pred nama je plan, u kome je strategijski izložena linija, od koje ne možemo odstupati bez rizika da vidimo rušenje mnogo vjekovnih radova.

Da bismo izradili i pripremili cjelishodna dejstva, treba imati u vidu: podlost, kolebljivost, nepostojanstvo gomile, njenu nesposobnost da razumije i poštuje uslove sopstvenog života, sopstvenog blagostanja. Treba pojmiti da je moć gomile slijepa, nerazumna, da ona ne rasuđuje, da samo osluškuje na desno i lijevo. Slijepac ne može voditi slijepce a da ih ne dovede do propasti - članovi gomile, bukači iz naroda, ma i genijalno pametni ali bez razumijevanja u politici ne mogu se pojavljivati u svojstvu rukovodioca gomile a da ne upropaste cijelu naciju.

Samo ono lice koje je iz djetinjstva pripremano za autokratiju može znati i čitati riječi satavljene iz političkih uslova.

Narod, prepušten samom sebi, to jest bukačima i vođama iz njegove sredine, sam sebe ruši i lomi partijskim razdorima, izazvanom težnjom za vlašću i počastima i neredima koji iz toga proizilaze. Mogu li se narodne mase mirno, bez takmičenja, da razmisle, da upute poslove svoje zemlje koji se ne mogu mješati sa ličnim interesima? Mogu li se one braniti od spoljašnjih neprijatelja? To se ne da zamisliti, jer plan razdrobljen na toliko dijelova koliko je glava u gomili gubi svoju cijelinu, pa prema tome postaje nepojmljiv i neizvodljiv.

Samo autokratno lice može izraditi planove opširne i jasne, u jednom redu koji čini raspodjelu svega što se nalazi u mehanizmu državne mašine; iz toga treba zaključiti da se cjelishodna za jednu zemlju uprava mora skocentrirati u rukama jednog odgovornog lica. Bez apsolutnog despotizma ne može postojati civilizacija koju ne sprovode mase već njihov rukovoda, pa ma ko on bio. Gomila je barbarin koji ispoljava svoje barbarstvo u svakoj prilici. Čim se gomila dočepa slobode, ona je ubrzo pretvara u anarhiju koja je sama po sebi najviši stepen barbarsva.

Pogledajte na pijane životinje, onesvješćene vinom, na čiju je neograničenu upotrebu dato pravo zajedno sa slobodom. Nećemo valjda dopusti da i naši dođu dotle....Narodi gojski zanijeti su alkoholnim napitcima, a omladina njihova ošašavila je od klasicizma i ranog

razvrata, na koji ih je podbadala i nagonila naša agentura - guverneri, lakeji, guvernante - u bogatim kućama, pomoćnici, kelneri, i naše ženskinje - u mjestima gdje se goji vesele i zabavljaju. U ove posljednje ja ubrajam i takozvane **dame iz svijeta**, njihove dobrovoljne sljedbenice u raskoši i razvratu.

Naša je parola sila i licemjerstvo. Samo sila pobijeduje u stvarima političkim, naročito ako se ona krije u talentima koji su neophodni za državnike. Nasilje mora biti princip, a lukavstvo i licemjerstvo pravilo za sve vlade koje ne žele da stave svoju krunu pred noge agenata kakve bilo nove sile. Ovo zlo je jedino sredstvo da se dođe do cilja - dobra. Prema tome mi ne smijemo prezati od podmićivanja, prevare i izdajstva. kad oni treba da posluže postignuću naših ciljeva. U politici treba umijeti bez kolebanja

uzimati tuđu svojinu ako se pomoću nje možemo dočepati pokornosti i vlasti

Naša država, idući putem mirnog osvajanja, ima pravo da zamijeni strahote rata neprimjetnijim i cjelishodnijim kaznama kojim treba podržavati teror koji dovodi do slijepa poslušnosti. Pravična ali neumoljiva strogost najveći je faktor državne sile: ne samo radi koristi nego i u ime dužnosti, pobjede radi, mi se moramo držati programa nasilja i licemjersva.

Doktrina računa toliko je jaka koliko i sredstva koja ona upotrebljuje. Prema tome mi ćemo trijumfovati i potčiniti sve vlade svojoj nadvladi ne toliko pomoću samih sredstava, koliko doktrinom strogosti.. Dosta je da znaju da smo neumoljivi pa da prestane svaka neposlušnost.

Još u stara vremena mi smo u narodu prvi put uzviknuli **sloboda, jednakost, bratstvo**, tako mnogo puta od tada ponavljane od nesvjesnih papagaja koji odasvud doletješe na ove mamce, sa kojima oni odnesoše blagostanje svijeta, istinsku slobodu ličnosti, ranije tako dobro zaštićenu od pritiska gomile. Tobože pametni, inteligentni Goji nisu se snalazili u apstraktnosti izgovorenih riječi, nisu primijetili protivrječnosti njihovog značenja i uzajamni odnos među njima, nisu uvidjeli da u prirodi nema jednakosti, ne može biti slobode, da je sama priroda ustanovila nejednakost umova, karaktera i sposobnosti, kao i potčinjenost njenim zakonima, nisu razmislili da je gomila slijepa, da su njeni vođe - bukači izabrani od njene sredine radi upravljanja, u pogledu politike takvi isti slijepci kao i ona sama, da čovjek posvećen, pa ma bio i ludak, može da upravlja, a neposvećen, pa ma bio i genije ništa neće u politici razumjeti. Sve su to Goji izgubili iz vida.

Međutim, na tome se temeljila i zasnivala dinastička vladavina; otac je predavao sinu znanje toka političkih poslova, tako da ga niko nije znao sem članova dinastije, i nije mogao izdati njegovu tajnu narodu kojim se vlada i upravlja. U toku vremena smisao dinastičke predaje pravog stanja političkih poslova bio je izgubljen, što je poslužilo uspjehu naše stvari.

U svim krajevima svijeta riječi "**sloboda, jednakost, bratstvo**" uvrstale su u naše redove, preko naših slijepih agenata, čitave legione, koji su **oduševljeno nosili naše zastave**. Međutim te su riječi bile crvići koji su podgrizli blagostanje Goja, uništavajući svugdje mir, spokojstvo, solidarnost, rušeći sve pred osnove njihovih država. Vi ćete vidjeti docnije da je to poslužilo našem trijumfu; to nam je pružilo mogućnost, između ostalog, da dograbimo u svoje ruke najvažniji adut - uništenje privilegija, drugim riječima same suštine gojske aristokracije, koja je bila jedina protiv nas zaštita naroda i zemlje. Na ruševinama prirodne nasljedne aristokracije, mi smo podigli aristokraciju naše inteligencije, na čelu svega - novčane. Cenzus ove naše aristokracije mi smo ustanovili u bogatstvu, koje od nas zavisi, i u nauci, koju pokreću naši mudraci.

Naš trijumf je bio olakšan još i time što smo u opštenju sa potrebnim nam ljudima uvijek uticali na najosjetljivije strane čovječjeg uma - na račun, na pohlepnost, na nezasićenost i nezajažljivost materijalnih potreba čovjeka; a svaka od tih pobrojanih čovjekovih slabosti, najposlije uzeta, sposobna je da ubije inicijativu, stavljajući volju ljudi na raspoloženje kupcu njihove djelatnosti.

Apstrakcija slobode pružila je mogućnost da se gomile ubijede da vlada nije ništa drugo nego upravnik na dobru sopstvenika zemlje - naroda, i da se ti, upravnici mogu mijenjati kao pohabane rukavice.

Okolnost pak da se narodni predstavnici mogu smijenjivati stavljala ih je na raspoloženje

nama i našim ciljevima

Protokl broj 2.

Ekonomski ratovi su osnov jevrejske prevlasti. Pokazna (previdna) administracija i "**tajni sastanci**". Uspjesi razornih doktrina. Uloga štampe. Prilagođavanje u politici. Vrijednost zlata i dragocijenost jevrejske žrtve.

Za nas je neophodno potrebno da ratovi, po mogućnosti, ne donose nikakve teritorijalne koristi; to će prebaciti rat na ekonomsku osnovicu i narodi će u našoj pomoći sagledati silu naše prevlasti, a takvo stanje stvari staviće obje strane na raspoloženje našoj internacionalnoj agenturi, koja je snabdjevena milionima očiju, pogleda nesprečavanim nikakvim granicama. Tada će naša međunarodna prava smrviti nacionalna prava i vladaće narodima isto onako kao što građansko pravo pojedinih država upravlja međusobnim odnosima svojih podanika.

Administratori, koje mi vrbujemo iz publike zavisnosti od njihovih ropskih sposobnosti, neće biti lica pripremljena za upravljanje, i stoga će oni lako postati pioniri u našoj igri, u rukama naših učenih i genijalnih savjetnika, specijalista vaspitanih još iz ranog djetinjstva **za upravljane poslovima cijelog svijeta**. Kao što vam je poznato, ovi naši specijalisti crpili su radi upravljanja potrebne podatke iz naših političkih planova, iz eksperimenata i iskustva istorije, iz posmatranja svakog tekućeg momenta. Goji se ne rukovode praktikom bespristrasnih istorijskih posmatranja već teoretičnom rutinom, bez ikakvog kritičkog odnosa prema njenim rezultatima. Prema tome mi nemamo potrebe da od njih zaziremo - neka se oni za sada vesele ili žive u nadama na nove zabave, ili u uspomenama o preživljenim. Neka za njih igra najglavniju ulogu ono što smo im mi ulili da priznaju za zahtijeve nauke (teorije). U tom cilju mi stalno, putem naše štampe, pohranjujemo slijepu vjeru u njih.

Intelektualci Gojski ponosiće se svojim znanjima i, ne provjeravajući ih logički, sprovodeći u dijelo sva pocrpna iz nauka saznanja koja su **naši agenti vješto iskobinovali u cilju vaspitanja i obrazovanja umova u potrebnom za nas pravcu**.

Ne mojte misliti da su naša tvrđenja prazna i neosnovana: obratite pažnju na uspjehe darvinizma, marksizma, ničeizma, koji su tako zgodno sa naše strane udešeni. Razorni i pogubni značaj ovih pravaca za gojske umove bar za nas mora biti očigledan.

Mi se moramo obazirati na savremene misli, karaktere, tendencije naroda, da ne bismo imali promašaja u politici , i upravljanju administrativnim poslovima. Trijumf naše sisteme, čije dijelove mehanizma možemo raspoređivati razno, prema temperamentu naroda koje sretamo na svom putu, ne može imati uspjeha ako se praktična primjena ne bude osnivala na sumiranju prošlosti u vezi sa sadašnjošću.

U rukama savremenih država nalazi se velika sila koja stvara kretanje misli u narodu - to je štampa. Uloga štampe je da iznosi tobož neophodne zahtijeve, da prenosi žalbe narodnoga glasa, da izražava i stvara nezadovoljstvo. Ali države se nisu umijele koristiti ovom silom i ona se našla u našim rukama. Kroz nju smo se dočepali uticaja ostajući ipak u sjenci i zaklonu; zahvaljujući njoj mi smo prikupili svoje rezultate, bez obzira na to što smo ga morali uzimati iz čitavih potoka krvi i suza.....Ali mi smo se okupili žrtvujući mnoge iz našeg naroda *. Svaka žrtva s naše strane vrijedi hiljadu Goja pred bogom.

Protokol broj 3.

Simbolična zmija i njen smisao. Nepostojanost ustavnih teracija. Teror u dvorovima. Vlast i častoljublje. Parlamentske govornice, pamfleti. Zloupotrebe vlasti. Ekonomsko ropstvo. **"Prava naroda"**. Špekulanti i aristokracija. Armija masono - jevrejstva. Degenerisanje Goja. Glad i pravo kapitala. Gomila i krunisanje **"gospodara cijelog svijeta"**. Osnovni predmet programa budućih narodnih škola. Tajna nauke društvenog uređenja. Opšta ekonomska kriza. Bezopasnost za **"naše"**. Despotizam masonstva je carstvo razuma. Gubitak rukovođe. Masonstvo i velika francuska revolucija. Car - despot Sionske krvi. Uzroci po kojima se masonstvu ne može naškoditi. Uloga tajnih masonskih agenata.

Danas vam mogu saopštiti da je naš cilj već na nekoliko koraka pred nama. Ostaje još jedan mali prostor, i cijeli naš put gotov je već da sastavi svoj krug simbolične Zmije kojom mi predstavljamo naš narod. Kada se taj krug sastavi, sve evropske države biće njime zatvorene i stegnute kao presom .

Savremena ustavna vaga skoro će se preturiti, jer smo je mi udesili netačnu zato, da bi se ona njihala dok ne istupi i ne pokvari se njen oslonac - održač. **Goji su mislili** da su ga vrlo čvrstog iskovali i jednako su iščekivali da se vaga uravnoteži. ali je održač - vladari - zaklonjen svojim predstavnicima, koji su neozbiljni zanoseći se svojom beskontrolnom i neodgovornom vlašću. **Za tu vlast oni su obavezni teroru** koji je navejan - donesen u dvorove. Nemajući pristupa ka svome narodu, u samu njegovu sredinu, vladari već nisu u stanju da se dogovore sa njim protiv vlastoljubaca. Vladarska sila, koja vidi, i slijepa narodna sila, budući razjedinjena našom vještinom, izgubile su svaki značaj, jer su posebno, kao slijepac bez palice, posve nemoćne

Da bismo podstakli vlastoljupce na zloupotrebu vlasti mi smo protiv stavili jedno drugome sve snage, razvivši njihove liberlne tendencije ka nezavisnosti. Mi smo u tom pogledu izazvali svekoliku preduzumljivost, naoružali smo sve ambicije, istakli smo vlast kao metu za sve ambicije. **Od država napravili smo arene, na kojima se odigravaju smutnje i meteži.** još malo pa će se neredi, bankrotstvo pojaviti svugdje.....

Neiscrpnii brbljivci pretvorili su sjednice parlamenata i administrativnih skupova u oratorske utakmice

Smjeli novinari, bezobzirni pamfletisti, svakodnevno napadaju administrativni personal. Zloupotrebe vlasti definitivno će pripremiti sve ustanove za pad, i sve će poletijeti strmoglavce pod udarima izbezumljene gomile.

Narodi su sirotinjom prikovani za teški rad jače nego što ih je prikovalo nekadašnje ropstvo; od njega su se ovako ili onako mogli osloboditi, mogli su se s njim obračunati, no od nevolje se ne mogu otrgnuti. **Mi smo unijeli u ustave takva prava koja su za mase fiktivna a ne stvarna.** Sva ova takozvana **prava naroda** mogu postojati samo u ideji koja se na praksi nikad ne ostvaruje. Šta dobija proleter, savijen kao gudalo na svome teškom poslu, prignječen svojom sudbinom, od toga što su brbljivci dobili pravo da brbljaju, novinari da pišu svakojake gluposti naporedo sa ozbiljnim stvarima, kad proletarijat nema nikakve druge vajde od ustava sem onih žalosnih mrvica koje mu mi bacamo sa našeg stola kao naknadu za njihove glasačke kuglice u korist naših propisa i namještenika, naših agenata?..... Republikanska prava za siromahe su samo gorka ironija, **jer neophodnost maltene svakodnevnog rada ne da mu da se koristi njima,** ali zato mu oduzima garanciju stalne i sigurne zarade, bacajući ga u zavisnost od štrajkova, poslodavaca ili drugova.

Narod je pod našim rukovođenjem uništio **aristokraciju, koja je bila njegova prirodna zaštita i hraniteljka** radi svoje vlastite koristi nerazdvojno skopčane sa narodnim blagostanjem. Sada ipak, sa uništenjem aristokracije, on je pao pod pritisak špekulacije obogaćenih probisvjeta i varalica koji su nalegli na radnike kao nemilosrdna mora.

Mi ćemo se pojaviti kao tobožnji spasioci radnika od tog jarma, kad mu predložimo da stupi u redove naše vojske - socijalista, anarhista, komunista, kojima mi uvijek ukazujemo potporu tobož iz bratskog pravila opšte čovječanske solidarnosti našeg socijalnog masonstva. Aristokracija, koja se po pravu koristila trudom radnika, bila je zainteresovana u tome da radnici budu sići, zdravi i snažni.

Mi smo pak zainteresovani u obrnuto; u degeneraciju Goja. Naša je vlast u hroničnom gladovanju i slabljenju radnika, jer ga to potčinjava našoj volji, a kod svojih vlasti on neće naći ni snage, ni energije da se odupre njoj. Glad stvara kapitalu pravo na radnika pouzdanije nego što je to pravo davala **aristokraciji carska vlast.**

Nevoljom i zavirljivom mržnjom koja iz nje proistiće mi pokrećemo gomile i njihovim rukama brišemo i satiremo one koji nam smetaju na našem putu.

Kada dođe vrijeme da se naš gospodar cijelog svijeta kruniše - tada će te iste ruke zbrisati sve ono što bi ovome moglo biti na smetnji.

Goji su se odvikli da misle bez naših naučnih savjeta. Stoga oni i ne vide neodstupnu neophodnost, koje ćemo se mi, kad nastupi naše carstvo, neodložno pridržavati, a naime: da u narodnim školama treba predavati jedinu istinsku nauku, prvu među svima - nauku o uređenju čovječanskog života, društvenog stroja **koji zahtijeva podjelu rada**, a sljedstveno i podjelu ljudi na klase i staleže. Neophodno je da znaju svi da **jednakosti ne može biti usljed razlike u naimenovanju djelatnosti**, da ne mogu podjednako odgovarati pred zakonom onaj koji svojim postupkom kompromituje cijeli stalež i onaj koji njime ne dodiruje nikoga drugog sem svoje časti.

Pravilna nauka društvenog uređenja, u čije tajne mi ne dopuštamo da Goji budu posvećeni, pokazala bi svima da se mjesto i rad moraju održavati u određenom krugu da ne bi bili izvor čovječanskih muka koje dolaze od nesaglasnosti vaspitanja sa radom. Izučavajući ovu nauku narodi će početi dobrovoljno da se pokoravaju vlastima i državnom uređenju koje one stvore. Pri sadašnjem stanju nauke i njenog pravca koji smo joj mi dali, narod vjerujući slijepo štampnoj riječi, gaji, po neznanju svom a u zabludama koje smo mi ulili, neprijateljstvo prema svima staležima koje on smatra kao više od sebe, jer ne razumije značaj svakog staleža.

Pomenuto neprijateljstvo će se još više pojačati na podlozi **ekonomske krize** koja će zaustaviti berzanske pogodbe i tok industrije. Stvorivši svima pristupačnim nam podzemnim putevima, a pomoću zlata koje je sve u našim rukama, **opštu ekonomsku krizu**, mi ćemo baciti na ulicu čitave gomile radnika jednovremeno u svim krajevima Evrope. Ove gomile pojuriće sa nasladom da prolivaju krv onih, kojima one u prostoti svoga neznanja zavide još iz djetinjstva i čija će imanja tada moći da opljačkaju.

Naše oni neće dirati, jer će nam momenat napada biti poznat i mi ćemo preduzeti mjere za obezbjeđenje svojih.

Mi smo uvjereni da će progres dovesti sve Goje do carstva razuma. Naš despotizam će i biti takav, jer on će umjeti da razumnom strogošću da stiša sve nemire, da iskorijeni liberalizam u svim ustanovama.

Kada je narod uvidio da mu se u ime slobode čine svakojaka ustupanja i popuštanja, on je na mah oubrazio da je gospodar i gurnuo vlast, ali je, naravno kao i svaki slijepac, nabasao na masu prepona; pojurio je da traži rukovodioca, nije se dosjetio da se vrati predašnjem i položio je svoja punomoćja pred naše noge. Sjetite se francuske revolucije kojoj smo mi dali ime **velika** : tajne njene pripreme dobro su nam poznate, jer je ona djelo ruku naših.

A od toga doba mi vodimo narode od jednog razočarenja do drugoga, da bi se oni i nas odrekli u korist onog **Cara - despota Sionske krvi kojega mi pripremamo svijetu.**

U današnje vrijeme mi smo kao međunarodna sila nepovredivi, jer ako nas napadaju jedni podržavaju nas i štite druge države. Neiscrpna podlost gojskih naroda, koji puze pred silom, koji nemaju sažaljenja prema slabosti, koji su nemilostivi prema pogreškama i snishodljivi prema zločinima, koji neće da podnose protivriječnosti slobodnoga uređenja, koji su strpljivi do mučeništva pred nasiljem smijelog despotizma - eto šta sve pomaže i doprinosi našoj nezavisnosti. Od savremenih premijera - diktatora oni trpe i podnose takve zloupotrebe, od kojih bi za najmanju oni odrubili glave dvadesetorici kraljeva.

Čime da se objasni takva pojava, takva nedosljednost narodnih masa u svom odnosu prema događajima, reklo bi se, jednoga reda?

Ta se pojava objašnjava time, što ovi diktatori šapuću narodu preko svojih agenata da oni tim zloupotrebama nanose štetu državama radi viših ciljeva - postizanje dobra dotičnih naroda, njihovog međunarodnog bratstva, solidarnosti i ravnopravnosti. Razumije se, njima ne govore da se takvo sjedinjenje mora izvršiti samo pod našom državom.

I tako narod osuđuje prave i opravdava krive, ubijajući se sve više i više u to da on može da čini sve što poželi. Zahvaljujući takvom stanju stvari, narod ruši svaku postojanost i stvara nered na svakom koraku.

Riječ " **sloboda** " podstiče ljudska društva na borbu protiv svake sile, protiv svake vlasti, pa šta više Božanske i prirodne. Eto zašto ćemo morati, kad se zacarimo, da tu riječ sasvim isključimo iz čovječijeg riječnika kao princip životinjske sile koja pretvara gomile u krvoločne zvijeri.

Istina te zvijeri zaspu svaki put kad se napiju krvi, i za to vrijeme lako ih je okovati u lance, **ali ako im se na da krvi, one ne spavaju i bore se.**

Protokol broj 4.

Stadiumi republike. Spoljašnje masonstvo. Sloboda i vjera. Međunarodna trgovačko - industrijska konkurencija. Uloga špekulacije. Kult zlata.

Svaka republika prolazi kroz nekoliko stadijuma. Prvi od njih obuhvata prve dane ludovanja i bjesnila slijepčeva, kad on juri kao sumanut desno lijevo: drugi se sastoji u demagogiji, od koje se rađa anarhija koja neizbježno vodi despotizmu, ali već ne zakonitom, otvorenom, pa prema tome i odgovornom, nego nevidljivom i nepoznatom i ništa manje osjetnom despotizmu kakve bilo tajne organizacije. Ova organizacija djeluje prikriveno iza leđa raznih agenata, čija smijena ne samo da ne škodi nego pomaže tajnoj sili koja se, zahvaljujući toj smijeni, oslobađa neophodnosti da troši svoja sredstva na naknade dugoročnim službenicima.

Ko i šta može svrgnuti nevidljivu silu! A naša je sila baš takva. **Spoljašnje masonstvo** služi njoj i

njenim ciljevima kao slijepi zaklon i prikriće, ali plandejstva ove sile pa čak i mjesto njenog bavljenja ostaće za cijeli narod nepoznati.

No i sloboda bi mogla biti neškodljiva i postojati u svakodnevnom državnom životu bez uštrba po blagostanje naroda, kad bi se ona održavala na principima vjere u Boga, na bratstvu čovječanstva, van misli o jednakosti kojoj protivriječe sami zakoni sazdanja koji su ustanovili potčinjenost. Kod takve vjere narod bi bio pod upravom i staranjem svojih parohija i išao bi smjerno i krotko pod rukom svoga duhovnog pastira, pokoravajući se Božijem rasporedu na zemlji. Eto zašto moramo neminovno potkopati vjeru, iščupati iz uma Goja sami princip Božanstva i Duha i zamijeniti sve to aritmetičkim računima i materijalnim potrebama.

Da umovi Goja ne bi stizali da misle i zapažaju, treba ih odvratiti na industriju i trgovinu. Tako će sve nacije tražiti svoje koristi i u borbi za njih neće primjetiti svog zajedničkog neprijatelja. Ali da bi sloboda konačno razjela i razorila gojska društva, treba industriju staviti na špekulativnu podlogu; to će doprinjeti da se ono što industrija otme od zemljoradnje ne zadrži u rukama, već da pređe u špekulaciju, to jest u naše klase.

Naporna borba za nadmoćnost, udarci u ekonomskom životu stvoriće, a i stvorili su već, razočaranja, hladna i nemila društva. Ova društva imaju potpunu odvratnost prema višoj političkoj religiji. Njih će rukovoditi samo račun, to jest zlato, prema kome će oni gajiti pravi kult, radi onih materijalnih naslada koje ono može dati. Tada će niže klase Goja, ne iz želje da služe dobru, pa šta više i ne radi bogatstva, već iz čiste mržnje prema privilegovanim, poći za nama protiv naših konkurenata na vlast - intelektualaca Goja.

Protokol broj 5.

Stvaranje pojačane centralizacije uprave. Putevi masonstva ka dohvatanju vlasti. Uzroci nemogućnosti sporazuma među državama. "**Predizabraništvo**" Jevreja. Zlato je pokretač državnih mehanizama. Monopoli u trgovini i industriji. Značaj kritike. "**Pokazne**" ("**opsjenite**") ustanove. Premorenost od govornišтва. Kako da se dohvati u ruke javno mišljenje. Značaj lične inicijative. Nadvlada.

Kakav se oblik administrativne uprave uprave može dati društvima u kojima je podmitljivost ušla svuda, gdje se do bogatstva dolaze samo viještima iznenađenjima poluaralačkih mahinacija, gdje vlada raskalašnost, gdje se moral održava kaznenim mjerama i surovim zakonima a ne dobrovoljno usvojenim principima, gdje su osjećaji prema otadžbini i religiji zamrljani kosmopolitskim ubijedenjem? Kakav se drugi oblik uprave može dati ovim društvima, ako ne onaj despotički koji ću vam opisati dalje? Mi ćemo stvoriti pojačanu civilizaciju uprave da bi smo sve društvene snage dočepali u svoje ruke. Mi ćemo mehanički regulisati sve radnje političkog života naših podanika novim zakonima. Ti će zakoni oduzeti jedno za drugim sve slobode i popuštanja koje su Goji dozvoljavali, i naše carstvo će se obilježiti tavim veličanstvenim despotizmom, da će on biti u stanju u svako doba i na svakom mjestu da poklopi i uguši sve protivvrđnje **nezadovoljnih Goja**.

Reći će nam se da se taj despotizam, o kome govorim, ne slaže sa savremenim progresom, ali ja ću vam dokazati obrnuto.

U ona vremena kada su narodi gledali na vladare kao na čistu manifestaciju Božje

Volje, oni su se bez roptanja pokoravali autokratiji careva; ali od onoga dana, kada smo im mi ulili misao o njihovim sopstvenim pravima, oni su počeli smatrati vladare kao obične smrtno ljude. Božansko pomazništvo spaslo je glave careva u očima naroda, a kad smo oduzeli i vjeru u Boga, onda je moć vlasti bila izbačena napolje na mjesto javne sopstvenosti, i mi smo je dograbili.

Sem toga, vještina upravljati masama i pojedincima pomoću vješto podešene teorije i frazeologije, pravilima zajednica i svakim drugim majstorijama, u kojima se Goji ništa ne razumiju, spada takođe u specijalnosti našeg administrativnog uma vaspitanog na analizi, na posmatranju, na takvim tankočama kombinacija u kojima mi nemamo takmaca, kao što nemamo ni u sastavljanju planova političke akcije i solidarnosti. Jedini jezuiti mogli bi se u tome sa nama srazmjeriti, ali mi smo umijeli da ih diskreditujemo u očima besmislene gomile kao organizaciju javnu, dok smo mi sa svojom tajnom organizacijom ostali u sjenci. U ostalom nije li svejedno za svijet ko će biti njegov gospodar; da li glava katolicizma ili naš despot Sionske krvi? Za nas pak, izabrani narod, to ni izdaleka nije svejedno.

Privremeno s nama bi mogla izići na kraj svjetska koalicija Goja; ali s te strane nas osigurava duboko korijenje nesuglasica među njima, koje se već ne može iščupati. Mi smo im jedno drugome protiv stavili lične i nacionalne interese, religiozne i plemenske mržnje koje smo odnjegovali u njihovim srcima u toku dvadeset vijekova. Blagodareći svemu tome, nijedna država ni s koje strane neće dobiti traženu potporu, jer svaki mora misliti da je sporazum protiv nas neprobitičan za njega samog. Države ne mogu čak ni mali, djelimični sporazum da naprave, a da u njemu tajno ne učestvuju i mi.

"Per Mereres regnant" - (preko mene vladaju kraljevi).

A među tim proroci su rekli da je nas izabrao Sam Bog da vladamo cijelom Zemljom. Bog nas je nagradio genijalnošću, da bismo mogli izvršiti svoj zadatak. Kad bi genija bilo u protivničkom logoru, on bi se još i borio sa nama, ali je jače selo od svatova: borba bi među nama bila nemilosrdna, kakve još nije vidio svijet. Pa i zakasnio bi njihov genije. Svi točkovi državnih mehanizama kreću se snagom pokretača koji se nalazi u našim rukama, a taj pokretač je zlato.

Nauka političke ekonomije koju su naši mudraci izmislili već davno pripisuje kapitalu carski prestiž.

Kapital, da bi mogao djelovati bez ograničenja, mora se dočepati slobode radi monopola industrije i trgovine, što se već i ostvaruje nevidljivom rukom u svim dijelovima svijeta. Takva sloboda daće političku

Prva i druga tajna

snagu industrijalcima, a to će doprinjeti pritješnjavanju naroda. Danas je važnije razoružavati narode nego ih voditi u ratove, važnije je koristiti se razbuktalim strastima nego ih gasiti, važnije je dohvatiti i tumačiti tuđe misli na svoj način, nego ih odbacivati i proganjati. Glavni zadatak naše uprave sastoji se u tome što ćemo osloboditi javni um kritikom, odučiti ga od razmišljanja koja izazivaju otpor, odvući umne snage ka puškanju prazne riječitosti.

U svim vremenima narodi su, kao i pojedina lica, primali riječ za djelo, jer se oni **zadovoljavaju sa onim što im se pokaže**, rijetko zapažajući da li je u javnom radu za obećanjem došlo i izvršenje. Zato ćemo mi osnovati pokazne ustanove koje će riječima dokazivati svoja dobročinstva progresu*.

Mi ćemo pridavati sebi liberalnu fizionomiju svih partija, svih pravaca i snabdijet ćemo njome i oratore, koji će toliko govoriti da će dovesti ljude do premorenosti od govora, do odvratnosti i prema govornicima.

Da bi se javno mišljenje dohvatilo u ruke, treba ga dovesti u nedoumicu iznošenjem sa raznih strana toliko protivriječnih mišljenja, i sve dotle, dok se Goji ne

izgube u njihovom lavirintu i ne shvate da je najbolje ne imati nikakvog mišljenja u pitanjima politike, jer društvu nije ni dano da ih zna, nego ih zna samo onaj koji rukovodi i upravlja društvom . **To je prva tajna.**

Druga tajna, potrebna za uspjeh uprave , sastoji se u tome , **da se u tolikoj mjeri razmnože narodni nedostaci, navike, strasti**, da se niko u tom haosu ne bi mogao snaći i da ljudi usljed toga prestanu razumijevati jedan drugoga. Ta će nam mjera poslužiti još i za to, da posijemo razdor među partijama, da razjedinimo sve kolektivne snage koje još neće da nam se pokore, **da obeshrabrimo** svaku ličnu inicijativu koja bi mogla koliko bilo smetati našoj stvari. Nema ništa opasnije od lične inicijative; ako je ona genijalna može učiniti više nego što mogu učiniti milioni ljudi među kojima smo posijali razdor. **Mi moramo uputiti vaspitanje** Gojskih društava tako, da oni pred svakim poslom gdje je potrebna inicijativa moraju nemoćno i beznadno spuštati ruke i obarati glavu. Naprezanjem koje proističe iz slobode akcije slabi i iznurava snage pri susretima sa tuđom slobodom. Od toga dolaze teški moralni udari, razočarenja, neuspjesi. Sve to tako će zamoriti Goje, da ćemo ih prinuditi da nam ponude međunarodnu vlast koja će moći po svom raspoloženju bez ikakva lomljenja usisati u sebe sve državne sile svijeta i obrazovati Nadvladu. Na mjesto savremenih upravljača mi ćemo postaviti strašilo koje će se zvati Nadvladina Administracija. Ruke njegove biće opružene na sve strane, kao kliješta, kod takve kolosalne organizacije, da ona ne može a da ne pokori sve narode.

Protokol broj 6.

Monopoli; zavisnost od njih " gojskih imanja " . Aristokracija bez zemlje. Zaduženost zemlje. Trgovina, industrija, i špekulacija. Raskoš. Povećanje nadnica i poskupljivanje najpotrebnijih životnih nadnica. Anarhizam i pijanstvo. Tajni smisao propagande ekonomskih teorija.

Ubrzo ćemo početi osnivati ogromne monopole - rezervoare kolosalnih bogatstava, od kojih će zavisiti čak i velika gojska imanja u tolikoj mjeri, da će ona potonuti zajedno sa kreditima država sutradan poslije političke katastrofe.....

Gospodo ekonomisti, koji ovdje prisustvujete, izmjerite značaj te kombinacije! Svim putevima i načinima treba da razvijemo značaj naše Nadvlade, predstavljajući je kao zaštitnika i nagradodavca svima koji nam se dobrovoljno pokore.

Aristokracija Gojska, kao politička sila, umrla je - o njoj više ne vodimo računa; ali kao teritorijalna vlasnica ona je po nas škodljiva time što može biti samostalna u pogledu materijalnih izvora za svoj život.

Mi je moramo po svaku cijenu lišiti zemlje. Najbolji način za postignuće tog cilja je povećanje dacija na zemlju - dakle zaduženje zemlje. Ove mjere će održavati zemljoradnju u stanju bezuslovne potištenosti.

Ne umijući, po sili nasljednosti, da se zadovoljavaju malim, Goji aristokrati će brzo bankrotirati.

U isto vrijeme treba pojačano štiti trgovinu i industriju, a, što je glavno, - **špekulaciju**, čija se uloga sastoji u tome da bude protivtež industrije: bez špekulacije, industrija će umnožiti privatne kapitale i poslužiće jačanju i podizanju zemljoradnje, oslobodivši zemlju od zaduženosti stvorene zajmovima agrarnih banaka. Potrebno je da industrija isiše iz zemlje i ruke i kapitale i da preko špekulacije preda u naše ruke sav svjetski novac, izbacivši samim tim sve Goje u redove proletera. Tada će Goji kleknuti pred nama, da bismo dobili pravo na opstanak.

Da bismo srušili gojsku industriju, mi ćemo pustiti u pomoć špekulaciji silnu potrebu

u raskoši, nezajajljivoj raskoši, koju smo uspjeli da razvijemo među Gojima. Podići ćemo radničke nadnice, koje svejedno neće donijeti nikakve koristi radnicima, jer ćemo istovremeno izazvati poskupljivanje najglavnijih životnih namirnica, tobož usljed opadanja zemljoradnje i stočarstva; a sem toga, mi ćemo vješto i duboko potkopati izvore proizvodnje, naviknuvši radnike na anarhiju i alkoholna pića i preduzevši zajedno s tim mjere da se sa zemlje otjeraju sve inteligentne gojske snage.

Da bi pravo naličje stvari ostalo za Goje neprimjetno, mi ćemo ga prikriti tobožnjom težnjom da poslužimo radničkim klasama i velikim ekonomskim principima, koje vrlo aktivno propagiraju naše ekonomske teorije.

3. Decembra 1910. godine u broju 297 " Moskovskih Vjedomosti " naštampan je članak " Radnički pokret u Zapadnoj Evropi ". Donosimo ovaj sljedeći citat iz njega: "... Uopšte osnovni je uzrok svih sukoba u posljednje vrijeme radnička nadnica, - radnici forsirano traže povišenje njeno. Ovi zahtjevi se prikrivaju ponekad drugim motivima, kao na primjer novim načinima proračunavanja zarade; ali se ipak svi sukobi svode na povišenje radničkih nadnica. U željezničarskom štrajku u Francuskoj otvoreno je bio postavljen zahtjev, da minimalna zarada željezničkih službenika bude povećana od 4 do 5 franaka dnevno. Ne ulazeći u pitanje ukoliko su ostvarljivi ti zahtjevi mi ćemo se zaustaviti na onom uzroku koji ih je izazvao.

U svim državama Zapadne Evrope opaža se posljednjih godina znatno poskupljivanje životnih namirnica.

O tome svjedoči i takozvani " Index number ". Ali u taj " Index " ne ulaze veoma raznoliki predmeti, koji ni izdaleka nemaju podjednaki značaj u pogledu životnih potreba, kao na primjer: hljeb, gvožđe, svila, duhan i tako slično, **jer dok su jedni neophodni i bitno potrebni, drugi se javljaju kao raskoš.**

Drugo, " Index number " ne predstavlja srednje cijene izvjesnog perioda već se one podešavaju za izvjesne rokove, te prema tome njegova kazivanja održavaju slučajna kolebanja cijena. usljed toga uzimamo prema službenoj statistici Njemačke (Statistisches Jahrbuch fur das Deutsche Reich 1910) srednje godišnje cijene najvažnijih artikala: ražanog brašna, pšeničnog brašna, svinjskog i ovnujskog mesa, i izvodimo iz njih srednje cijene za dva petogodišnja perioda od 1899. do 1904. i od 1905. do 1909. godine. Cijene na veliko ovih artikala u Berlinu iznosile su u sljedećim razmjerama (u markama za metarsku centu):

	1899 - 1904	1905 - 1909	Poskupljenje	
Brašno raženo	18,7	22,8	19%	
Brašno pšenično	22,5	26,9		19%
Svinjetina	104,8	124,3	19%	
Ovčetina	121,0	144,5		19%

Dobija se čudan sticaj i podudaranje, da su se cijene ovih najneophodnijih životnih namirnica povećale u drugom petogodišnjem periodu prema prvom podjednako na 19%.

List se čudi takvoj podudarnosti.

Da li će Protokol broj 6 Sionskih mudraca rastjerati sve te njihove nedoumice?

Prevareni i varani radniče, otvori svoje oči!.....

Protokol broj 7.

Cilj naprezanja u naoružanju. Vrenja, razdori i neprijateljstva u cijelom svijetu. Obuzdavanje protivdejstva Goja putem ratova i opštim ratom. Tajna je uspjeh politike. Štampa i javno mijenje. Amerikanski, kineski i japanski topovi.

Napori naoružanja, povećanje policijske liste - sve su to neophodne dopune naprijed imenovanih planova. Neophodno je postići, da se sem nas, u svim državama budu samo mase proletarijata, nekoliko odanih nam milionara, policajci i vojnici.

U cijeloj Evropi, a pomoću njenih veza i na drugim kontinentima, mi moramo stvoriti vrenje, razdore i neprijateljstva. U tome je dvojaka korist:

- **prvo, time mi držimo u respektu prema sebi sve zemlje, koje dobro znaju da smo kadri, po svojoj vlastitoj želji, izazvati nered ili povratiti red; sve su zemlje navikle da vide u nama neophodni pritisak;**
- drugo, mi ćemo intrigama zamrsiti sve konce, koje smo pružili u sve državne kabinete putem politike, ekonomskih ugovora ili dužničkih obaveza.

Da bismo to postigli mi treba da se naoružamo velikim lukavstvom i pronicljivošću za vrijeme pregovora i sporazuma, ali u onom što se zove

" službeni jezik " mi ćemo se držati suprotne taktike i izgledaćemo poštenu, popustljivi i spremni za sporazum *.

Na taj način narodi i vlade Goja, koje smo mi navikli da gledaju u pokaznu stranu onoga što im mi predstavljamo, smatraće nas još za dobrotvore i za spasioce roda ljudskog.

Na svaki otpor i protiv dejstvo mi moramo biti u stanju da odgovorimo ratom sa susjedima one zemlje koja se osmjeli da nam protiv stane; ali ako i susjedi namisle da nam se kolektivno usprotive, mi moramo dati otpor putem opšteg rata.

Glavni uspjeh politike sastoji se u tajni njenih preduzeća; riječ mora biti u saglasnosti sa dejstvima diplomate.

Na akciju u korist našeg široko smišljenog plana, koji se već približuje željenom kraju, mi moramo prinuđivati gojske vlade tobož javnim mijenjem, koje smo tajno udesili pomoću takozvane "velike sile" - štampe, koja je, sa malim izuzetkom na koji ne vrijedi obraćati pažnju, sva u našim rukama.

Jednom riječi, da rezimiramo naš sistem obuzdavanja gojskih vlada u Evropi, mi ćemo jednoj od njih pokazati svoju snagu atentatima* to jest terorom, a svima, ako se dopusti njihov ustanak protiv nas, odgovorićemo američkim ili kineskim ili japanskim topovima.

Protokol broj 8.

Dvosmisleno korišćenje juridičkim pravom. Saradnici masonske uprave. naročite škole i nad vaspitanje i obrazovanje. Ekonomisti i milionari. Kome da se povjeravaju odgovorna mjesta u vladi?

Mi se moramo snabdijevati svim oruđima kojima bi se naši protivnici mogli koristiti protiv nas. Mi ćemo morati iznalaziti u najfinijim izrazima i začkoljicama pravnog riječnika opravdanje za one slučajeve kada budemo morali donositi odluke koje se mogu učiniti prekomjerno smjele i nepravične, jer je važno da se te odluke izraze takvim izrazima koji bi izgledali kao najviša moralna pravila pravnog karaktera. Naša uprava mora okružiti sebe svima snagama civilizacije u čijoj sredini bude dejstvovala. Ona će okružiti sebe publicistima, pravnicima - praktičarima, administratorima, diplomatama i najzad ljudima pripremljenim naročitim nadvaspitanjem i obrazovanjem u našim naročitim školama. Ovi ljudi će znati sve tajne društvenog života, oni će znati sve jezike sastavljene iz političkih slova i riječi: oni će biti upoznati sa cjelokupnim naličjem ljudske prirode, sa svim njenim osjetljivim strunama, na kojima će

morati umjeti da sviraju. Te su strune: konstrukcija gojskih umova, njihova tendencija, nedostaci, poroci i kakvoće, osobine klase i staleža. Pojmljivo je da genijalni saradnici naše vlasti, o kojima ja govorim, neće biti uzeti iz sredine Goja, koji su navikli da vrše svoj administrativni posao ne misleći šta njime treba postići, ne misleći o tome zašto je on potreban. Administratori gojski potpisuju akta ne čitajući ih, služe iz koristoljublja ili častoljublja.

Mi ćemo okružiti našu vladu čitavim svijetom ekonomista. Eto zašto su ekonomske nauke glavni predmet nastave za Jevreje. Nas će okruživati čitava plejada bankara, industrijalaca, kapitalista, a što je glavno, milionara, jer u suštini, sve će biti riješeno pitanjem **cifara**.

Za vrijeme dok još ne bude bilo bezopasno da se odgovorni poslovi u državama daju našoj braći Jevrejima, mi ćemo ih povjeravati licima čiji su karakteri i prošlost takvi da između njih i naroda leži čitava provalija, takvim ljudima koji u slučaju neposlušnosti prema našim naređenjima mogu očekivati samo ili sud ili izgnanstvo - ovo zato treba da bi oni šttili naše interese do posljednjeg daha.

Protokol broj 9.

Primjena masonskih principa u prevaspitavanju naroda. Masonska parola. Značaj antisemitizma. Diktatura masonstva. Ko služi masonstvu. Razdvajanje " v i d e ć e " i " s i j e p e " sile gojskih država. Opštenje vlasti sa narodom. Liberalna samovolja. Dohvatanje obrazovanja i vaspitanja. Lažne teorije. Tumačenje zakona. Metropolitenoivi hodnici.

Primjenjujući naše principe obračajte pažnju na karakter naroda u čijoj se sredini budete nalazili i radili-delali; opšta, podjednaka njihova primjena, prije nego što se narod prevaspita na naš način, ne može imati uspijeha. Ali idući oprezno u njihovu primjenu, vi ćete vidjeti da neće proći ni desetak godina pa će se i naj tvrdoglaviji karakter promijeniti, i mi ćemo ubilježiti novi narod u redove nama već pokornih.

Rijeći liberalne, u skupštini, naše **masonske parole - " sloboda, jednakost, bratstvo "** kada se mi zacarimo; zamijenjećemo već ne riječima parole, nego samo idejnosti: "**pravo, slobode, dužnost jednakosti, ideal bratstva "**, - reći ćemo mi i ... uhvatjećemo jarca za rogove...De fakto mi smo već zbrisali svaku drugu upravu, sem naše, mada je **de jure** takvih još mnogo. Sada pak, ako kakve države ulože protest protiv nas, to je samo radi forme i po našem nahodćenju i rasporedu, jer nam je njihov antisemitizam potreban radi upravljanja našom mlađom braćom.

Ja neću ovo objašnjavati jer je već jedanput bilo predmet naših besjeda.

Ustvari pak za nas nema prepona. **Naša Nadvlada nalazi se pod takvim izvanrednim legalnim uslovima**, koji se obično nazivaju energičnom i snažnom riječju - **diktatura**. Ja mogu čiste savjesti reći da smo u ovom trenutku mi - zakonodavci, mi vršimo sud i sve rasprave, mi kažnjavamo i vršimo pomilovanje, mi smo, kao šef svih naših trupa, na predvodničkom konju. Mi upravljamo snažnom voljom, jer su u našim rukama parčići nekada silne pertije koju smo sada pokorili. U našim su rukama neobuzdana častoljublja, vrela požude i pohlepnosti, nemilosrdne osvete, pakosne mržnje.

Od nas dolazi teror koji je sve zahvato. u našoj su službi ljudi svih mišljenja, svih doktrina: restauratori monarhija, demagozi, socijalisti, komunisti i svakojaki utopisti. Mi smo sve uprezali u posao: svaki od njih sa svoje strane podgriza posljednje ostatke vlasti, stara se da obori sav ustanovljeni red. Ova akcija je izmučila sve države; one vapiju za mirom, gotove su za njega sve da žrtvuju; ali mi nećemo dati mira sve dotle dok ne priznaju našu internacionalu Nadvladu otvoreno i pokorno.

Narod je zavapio o neophodnosti da se socijalno pitanje riješi putem međunarodnog sporazuma. **Razdrobljenost na partije prepustila ih je sve našoj volji**, jer da se vodi suparnička borba treba imati novaca, a on je sav kod nas.

Mi bismo se mogli bojati spajanja gojske " v i d e ć e " sile vladara slijepom silom narodnom, no mi smo preduzeli sve mjere protiv takve mogućnosti: između jedne i druge sile mi smo podigli zid u vidu uzajamnog terora među njima. * Na taj način slijepa sila naroda ostaje naš oslonac i mi ćemo joj, samo mi i niko više, biti rukovodilac, i naravno, upravićemo je ka našem cilju.

Da se ruka slijepčeva ne bi mogla osloboditi našeg rukovođenja, mi se moramo s vremena na vrijeme nalaziti u prisnom općenju s nim, ako ne lično a ono preko najvjernije braće naše. Kada budemo priznata vlast mi ćemo sa narodom govoriti lično na trgovima i učićemo ga po pitanjima politike onako kako nama bude trebalo. Kako ćemo provjeriti šta mu se predaje po seoskim školama? Pa što rekne poslanik vladin ili sam vladar, to ne može a da se ne sazna u cijeloj državi, jer će glas narodni to brzo raznijeti na sve strane.

Da ne bismo prije vremena uništavali gojske ustanove, mi smo ih sve dotakli vještom rukom i prikupivši u svoje ruke krajeve opruga njihovog mehanizma. Te su opruge bile u strogom ali pravičnom redu, no mi smo ga dodirnuli i pokrenuli jurisdikciju, izborni red, štampu, slobodu ličnosti, a što je glavno, obrazovanje i vaspitanje kao ugaoni kamen - temeljac slobodnog bića.

Mi smo zatvarali, zabunili i razvratili gojsku omladinu putem vaspitanja na lažnim principima i teorijama, koje smo mi namjerno takve sugerisali.

Pored postojećih zakona, ne mijenjajući ih bitno, već kvareći ih samo protivrječnim tumačenjima, mi smo stvorili nešto grandiozno u vidu rezultata. Ti su se rezultati u početku ispoljili u tome što su tumačenja maskirala zakone, a zatim ih i sasvim zaklonila od vladinih pogleda, jer je nemoguće znati takvo zamišeno zakonodavstvo.

Otuda je teorija suda savjesti

Vi kažete da će se na nas dići s oružjem u rukama ako prije vremena prokljuve u čemu je stvar; ali za taj slučaj mi na zapadu imamo takav terorizirajući manevar, da će i najhrabrija srca zadrhtati:

metropolitenovi podzemni hodnici biće dotle provedeni u svim prestonicama, odakle će one biti bačene u vazduh sa svim svojim organizacijama i zemaljskim dokumentima.

Protokol broj 10.

Pokazno u politici. " Genijalnost " podlosti. Šta obećava masonski državni prevrat? Opšte pravo glasa. Samoznačaj. Lideri masonstva. Genijalni rukovođa masonstva. Ustanove i njihove funkcije. Otrov liberalizma. Ustav je škola za partijske razdore. Republikanska era. Predsjednici su kreature masonstva. Odgovornost predsjednika " Panama ". Uloga narodne skupštine i predsjednika. Masonstvo je zakonodavna sila. Novi republikanski ustav. Prelaz k masonskoj " autokratiji ". Momenat proglašenja " cara svijeta ". Kalemljenje bolesti i ostale intrige masonstva.

Danas počinjem ponavljanjem onoga što sam već rekao **i molim vas da upamtite, da se vlade i narodi zadovoljavaju onim što im se pokaže.**

A i kud će oni da razgledaju naličje stvari kad je za njihove predstavnike veselje najvažnija stvar. Za našu politiku je vrlo važno da se zna ovaj detalj: on će nam pomoći kad pređemo na razmatranje podjele vlasti, slobode govora, štampe, religije (vjere), prava udruživanja, jednakosti pred zakonom, neprikosnovenosti svojine, stana, poreza (**ideja o skrivenom porezu**), povratne sile zakona. **Sva su ta pitanja takva da ih direktno i otvoreno pred narodom ne treba nikad dodirivati.** U onim slučajevima kada se moraju dodirivati ne treba ih nabrajati, nego izjavljivati bez detaljnog izlaganja da mi priznajemo

principe savremenog prava.* Značaj tog prećutkivanja sastoji se u tome što nam naimenovani princip ostavlja slobodu dejstva da ovo ili ono neprimjetno isključujemo iz njega; ako ih pak nabrajamo oni svi izgledaju kao već darovani.

Narod gaji naročitu ljubav i poštovanje prema genijima političke moći i na sva njihova nasilna dejstva odgovara: jest da je podlo, ali je vješto!... opsjena, ali kako je izvedena, prosto veličanstveno, drsko, bezobrazno!....

Kada mi izvršimo naš državni prevrat mi ćemo tada reći narodima: " Sve je išlo strahovito rđavo, svi ste se namučili. Mi razbijamo i ništimo uzroke vaših muka: narodnosti, granice, raznolikost moneta. Naravno, vi ste slobodni da o nama iskažete svoj sud, ali može li on biti pravičan ako ga vi donesete prije nego što oprobate ono što ćemo vam dati.....".

Tada će nas oni uzdići i na rukama nositi u jednodušnom ushićenju nada i uzdanja.

Vrlo važno

Glasanje koje smo mi napravili oruđem našega zacarenja naviknuvši na njega najsitnije jedinice iz broja članova čovječanstva, sastavljajući grupne skupove i sporazume, učiniće svoju uslugu i odigraće ovoga puta svoju posljednju ulogu jednoglasnošću, u želji da se upoznaju sa nama i zbliže prije nego nas osude.

Toga radi treba nam dovesti na glasanje sve, bez razlike klasa i cenzusa, da bi se ustanovio apsolutizam većine do kojeg se ne može doći kod inteligentnih cenzusnih* klasa. Takvim putem ćemo, naviknuvši sve na misao o značaju sebe samoga, slomiti značaj gojske porodice i njenu vaspitnu vrijednost, odstranićemo izdvajanje individualnih umova, kojima gomila rukovođena od nas neće dati ni da se istaknu, pa čak ni da se izjasne: ona je navikla da sluša samo nas koji joj plaćamo za patnju i poslušnost.

Time ćemo stvoriti takvu slijepu moć koja nikada neće biti u stanju nikud da se krene bez rukovodstva naših agenata, koje ćemo postaviti na mjesto njihovih vođa. Narod će se potćiniti tome režimu jer će znati da će od ovih vođa zavisiti zarade, pokloni i dobijanje svakojakih dobara.

Plan uprave mora izaći gotov iz jedne glave, jer ga ne možeš nikako utvrditi ako dopustiš da se on iskida na komadiće u mnogobrojnim umovima. Prema tome mi možemo znati plan dejstva, **ali ga ne možemo pretresati da ne bismo narušili njegovu genijalnost,** vezu njegovih sastavnih dijelova, praktičnu snagu tajnoga smisla svake tačke njegove. Ako se sličan posao bude pretresao i mijenjao mnogobrojnim glasanjem, onda će on nositi ne sebi otisak svih umnih nesporazuma koji nisu ušli u dubinu i vezu njegovih zamisli. Nama je potrebno da naši planovi budu snažni i cijelishodno smišljeni. Stoga ne treba da bacimo genijalni posao našeg rukovođe pred gomilu da ga ona rastrgne, pa čak ni pred ograničeno društvo.

Svi planovi za sada neće prevrnuti tumbe savremene ustanove. Oni će samo zamijeniti njihovu ekonomiju, a sljedstveno i svu kombinaciju njihovog kretanja koje će se na taj način upraviti putem obilježjenim u našim planovima.

Pod raznim nazivima u svim zemljama postoji približno jedno isto. Predsjedništvo, Ministarstvo, Senat, Državni Savjet, Zakonodavno i Izvršno Tijelo. nije mi potrebno da vam objašnjavam mehanizam odnosa ovih ustanova među sobom, jer vam je to dobro poznato; obratite samo pažnju na to da svaka od pomenutih ustanova odgovara nekoj državnoj funkciji, pri čemu vas molim da imate u vidu da riječ " važan " ja ne vezujem za ustanovu nego za funkciju; sljedstveno, nisu ustanove važne nego su važne njihove funkcije. Ustanove su podijelile među sobom sve funkcije uprave: administrativnu, zakonodavnu, izvršnu, te su prema tome počele dejstvovati u državnom organizmu kao organi u čovječjem tijelu. Ako povrijedimo jedan dio u državnoj mašini, država će se poboljeti, kao čovječje tijelo, iumrijeće.

Kad smo ubacili u državni mehanizam otrov liberalizma, sva su njihova politička

kompleksija promijenila: države su se poboljele od smrtonosne bolesti - raspadanja krvi. Ostaje nam da očekujemo kraj njihove agonije.

Liberalizam je rodio ustavne države koje su zamijenile spasonosnu za Goje autokratiju **a ustavna država**, kao što vam je dobro poznato, **nije ništa drugo do škola razdora, rasprave, nesuglasica, prepirke, besplodnih partijskih agitacija, partijskih tendencija** - jednom riječju, - škola svega onoga što čini bezličnom djelatnost države. Tribuna je ništa manje od štampe, osudila vladare na neaktivnost i nemoć i time ih učinila nepotrebnim, zbog čega su i bili zbačeni u mnogim zemljama. Tada je mogla ponići republikanska era i tada smo zamijenili vladara karikaturom vlade - predsjednikom, uzetim iz gomile, iz sredine naših kreatura, naših robova. U tome je bila osnova mine koju smo podmetnuli pod gojski narod, ili tačnije, pod gojske narode.

U bliskoj budućnosti mi ćemo ustanoviti odgovornost predsjednika.

Tada se mi već nećemo ustručavati u sprovođenju onoga zašta će odgovarati naša bezlična kreatura.

Šta se nas tiče ako se prorede redovi onih koji teže vlasti, što će nastati pometnja zbog nemogućnosti da se nađu predsjednici, pometnje koje će konačno dezorganizovati zemlju.

Da bismo doveli naš plan do takvih rezultata mi ćemo podešavati izbore takvih predsjednika u čijoj prošlosti ima kakvih bilo neotkrivenih mračnih dijela, kakvih bilo "panama" - tada će oni biti vjerni izvršitelji naših naređenja iz bojazni da se to ne otkrije i iz težnje, svojstvene svakom čovjeku koji je došao do vlasti, da održi svoje privilegije, preimućstvo i počasti vezane za zvanje predsjednika. Narodna skupština će prikrivati i izbirati predsjednike, ali ćemo joj mi oduzeti pravo da predlaže zakone i njihove izmjene, jer ćemo to pravo prepustiti odgovornome predsjedniku, lutki u našim rukama. Naravno tada će vlast predsjednika postati meta za sve moguće napade, ali mi ćemo mu dati samo zaštitu u pravu obraćanja k narodu i traženju njegove odluke, bez njegovih predstavnika, to jest obraćanje onom istom našem slijepom službeniku - većini **iz gomile**. Nezavisno od ovoga mi ćemo prepustiti predsjedniku pravo objavljivanja opsadnog stanja. Ovo posljednje pravo motivisaćemo time što predsjednik, kao šef cijelokupne zemaljske vojske, mora je imati na svom raspolaganju u slučaju zaštite novog republikanskog ustava, na čiju odbranu on ima pravo kao odgovorni predstavnik i čuvar toga ustava.

Pojmljivo je da će pod takvim uslovima ključ od svetinje biti u našim rukama i niko sem nas neće više rukovoditi zakonodavnom silom.

Osim toga, sa uvođenjem novog republikanskog ustava mi oduzimamo od Skupštine pravo interpelacije o vladinim mjerama pod izgovorom čuvanja političke tajne, a pored toga mi ćemo novim ustavom smanjiti broj predstavnika do minimuma, čime ćemo za toliko smanjiti strasti za politikom. Ako se one i preko očekivanja rasplamte i u ovom minimumu, onda ćemo ih svesti na nulu proglasom i obraćanjem ka svenarodnoj većini....

Od predsjednika će zavisiati određivanje predsjednika i podpredsjednika Skupštine i Senata. Mjesto stalnih sesija parlamenta mi ćemo skratiti njihove sjednice i svesti na nekoliko mjeseci. Sem toga predsjednik, kao šef izvršne vlasti, imaće pravo da saziva ili raspušta parlament, i u slučaju raspuštanja da produži vrijeme do određivanja novog parlamentarnog skupa. Ali i da posljedice svih ovih u skupštini nezakonitih postupaka ne bi pale na ustanovljenu od nas odgovornost predsjednika prije nego što po našim

planovima to treba, mi ćemo dati ministrima i drugim višim administrativnim činovnicima koji okružuju predsjednika misao da svojim vlastitim mjerama obilaze njegova naređenja, za šta će i biti odgovorni mjesto njega.....

Naročito preporučujemo da se ova uloga daje na izvršenje Senatu, Državnom Savjetu ili Ministarskom Savjetu, a ne posebnim ličnostima.

Predsjednik će po našem nahodaženju, tumačiti smisao onih postojećih zakona koji se mogu protumačiti različito; uz to će ih poništavati kada mu se sa naše strane bude u tome predočena potreba; sem toga on će imati pravo da predlaže privremene zakone i šta više novu izmjenu vladinog ustavnog rada, motivišući kako jedno tako i drugo zahtjevima naših državnih interesa.

Takvim mjerama mi ćemo dobiti mogućnost da uništimo malo po malo, korak po korak, sve ono što ćemo isprva, kada stupimo u naša prava, biti prinuđeni da uvedemo u državne ustanove radi prelaza ka neprimjetnom izbacivanju svakog uopšte ustava, kad nastane vrijeme da se pretvori svaka vlada u naše samodržavlje.

Priznanje našeg samodržca može nastupiti i prije uništenja ustava: ovaj momenat priznanja nastupiće onda kada narodi, namučeni neredima i bankrotstvom upravljača, koje smo mi udesili, uzviknu: " Sklonite ih i dajte nam jednog sveopšteg cara **koji bi nas ujedinio i uništio uzroke razdora: granice, narodnosti, religije, državne račune, koji bi nam dao mir i spokojstvo koje mi ne možemo da nađemo sa našim upravljačima i predstavnicima.**

Ali i vi sami vrlo dobro znate da je za mogućnost svenarodnog izraza i sličnih želja **neophodno neprekidno mutiti u svim zemljama odnose naroda i vlada, da svi budu primoreni rasparvom, neprijateljstvom, borbom, mržnjom** i šta više mučenjstvom, glađu, kalemljenjem bolesti, nevoljom, da Goji ne bi mogli vidjeti nikakav drugi izlaz, već da pribjegu našem novčanom potpunom gospodarstvu....

Ako mi damo narodima da predahnui, to željeni momenat mučno će ikad nastupiti.

Protokol broj 11.

Program novog ustava. Neki detalji pretpostavljenog prevrata. Goji su ovnovi. Tajno masonstvo i njegove " pokazne " lože.

Državni savjet se pojavio kao činilac koji podvlači vlast vladarevu: on će kao pokazni dio zakonodavnog tijela biti kao neki komitet - redakcija zakona i ukaza vladarevih.

Dakle, evo programa novog ustava koji se priprema. Mi ćemo stvoriti Zakon, Pravo i Sud: 1) ukazima predsjednika pod vidom opštih uredbi, odredbi Senata i odluka Državnog Savjeta pod vidom ministarskih odredbi, 3) a u slučaju da nastupi zgodni momenat - u formi državnih prevrata.

Utvrdivši približno " modus agendi ", pozabavimo se detaljima ovih kombinacija pomoću kojih ćemo dovršiti preokret toka državnih mašina u gore rečenom pravcu.

Pod ovim kombinacijama ja podrazumijevam slobodu štampe, pravo udruživanja, slobodu savjesti, izborna načelo i mnogo što šta drugo, što će morati iščeznuti iz ljudskog repertoara, ili će u korijenu biti izmijenjeno sutradan po objavi novog ustava. Samo u tom momentu biće nam moguće da odjedanput objavimo sve naše uredbi, jer docnije bi svaka primjetna izmjena bila opasna, i evo zašto: ako ta izmjena bude sprovedena surovom strogošću i u smislu strogosti i ograničenja, onda ona može dovesti do očajanja izazvanog plašnjom od novih izmjena u tom pravcu; ako ona bude izvršena u smislu daljih popuštanja, onda će reći da smo mi svjesni svoje

nepravičnosti, a to će potkopati oreol nepogrešivosti nove vlasti, ili će reći da smo se uplašili pa smo prinuđeni da činimo ustupke, za koje niko neće biti zahvalan, jer će smatrati da je tako moralo biti....I jedno i drugo je štetno po prestiž novoga ustava. Nama je potrebno da još od prvog momenta njegovog proklamovanja, kada narodi budu ošamućeni izvršenim prevratom, kada se budu nalazili u teroru i nedoumici, oni budu svjesni toga da smo mi tako snažni, tako nepovredivi, tako puni moći, da od njih nimalo ne zaziremo i da se ne samo što nećemo obraćati pažnju na njihova mišljenja i želje, nego smo spremni i sposobni dosljednom vlašću da ugušimo izraz i manifestaciju njihovu u svakom momentu i na svakom mjestu, da smo odjedanput uzeli sve što nam je bilo potrebno i da mi ni u kom slučaju nećemo dijeliti s njima našu vlast.... Tada će oni od straha zažmiriti na sve i očekivaće da vide šta će sve iz ovoga proizaći.

Goji su ovnujsko stado, a mi smo za njih vuci. A vi znate što biva sa ovcama kada se u toru pojave kurjaci?...

Oni će zažmiriti na sve još i stoga što ćemo im obećati povratak svih oduzetih sloboda čim umirimo neprijatelja mira i **ukrotimo sve partije.**

Treba li govoriti o tome koliko će oni čekati taj povratak?

Zašto smo smislili i ulili Gojima svu ovu politiku, ulili ne davši im mogućnost da razgledaju njeno naličje, zašto ako ne zato da bismo obilaskom postigli ono, što naše rastureno pleme ne može postići drugim putem. To je poslužilo kao osnova za našu organizaciju tajnog masonstva za koje ne znaju i o čijim ciljevima čak i ne slute životinje Goji koje smo povukli u pokaznu armiju masonskih loža da bismo zamazali oči njihovim saplemenicima.

Bog nam je darovao, kao svome izabranom narodu, rasturenost, i baš u toj prividnoj za sve slabosti našoj ispoljila se sva naša snaga koja nas je sada dovela do praga vladavine cijelim svijetom.

Sad nam već ostaje malo da doziđujemo na udarenom temelju.

Protokol broj 12

Masonsko tumačenje riječi "sloboda". Budućnost štampe u masonskom carstvu. Kontrola štampe. Dopisničke agenture. Šta je progres po shvatanjima masonstva? Još nešto o štampi. Masonska solidarnost u savremenoj štampi. Pokretanje provincijalnih "društvenih" zahtijeva. Nepogrešivost novog režima.

Riječ "sloboda", koja se može tumačiti raznoliko, mi tumačimo i određujemo ovako:

Sloboda je pravo da se može činiti ono što dozvoljava zakon. Ovakvo tumačenje ove riječi poslužiće nam u ono vrijeme time što će se sva sloboda obresti u našim rukama, jer će zakoni rušiti ili stvarati samo ono što mi budemo željeli po gore izloženom programu.

Sa štampom ćemo se postupiti na slijedeći način.

Kakvu ulogu igra sada dnevna štampa? Ona služi bujnom raspravljanju potrebnih nam strasti ili sebičnom partizanstvu. Ona biva prazna, nepravična, lažljiva, i većina ljudi ne shvata čemu ona služi. Mi ćemo je osedlati i dobro zauzdati, i to isto ćemo uraditi i sa ostalom štampom, jer kakva smisla ima izbavljati se od napada dnevne štampe ako budemo ostali meta za brošure i knjige? Mi ćemo pretvoriti sadašnji skupi produkt javnosti, skup blagodareći neophodnosti njegove cenzure, u unosan posao za našu državu: mi ćemo je opteretiti naročitim taksenim prirezom i kaucijama prilikom osnivanja organa ili tipografija koji će morati osigurati našu vladu od svih napada strane štampe. Za eventualni napad mi ćemo kažnjavati nemilosrdno. Takve mjere, kao što su marke, kaucije i kazne donijeće ogroman prihod vladi. Istina, partijski listovi

mogli bi i ne žaliti novaca, ali mi ćemo ih zabranjivati odmah poslije drugog napada na nas. Niko se nekažnjeno ne može dotaći oreola naše državničke nepogrešivosti. Povod za zabranu izdanja - zabranjeni organ obespokojava umove bez ikakva povoda i osnova. Molim vas da imate u vidu, da će među onima koji nas napadaju biti i organi koje smo mi osnovali, ali oni će napadati isključivo one tačke koje smo mi već **predodredili za izmjenu**.

Ni jedna obznana neće dopirati u društvo bez naše kontrole. To mi sada postizemo time što sve novosti primaju samo nekoliko agentura u kojima se one koncentrišu sa svih krajeva svijeta. Ove agenture biće tada potpuno naše ustanove i objavljujuće samo ono što im mi naredimo.

Kad smo mi sada umijeli da zavladao umovima gojskih društava u tolikoj mjeri da pogotovu svi oni gledaju na svjetske događaje kroz obojena stakla onih naočara koje im mi mećemo na oči, kada sada za nas ni u jednoj državi ne postoje prepreke koje bi nam zatvarale pristup ka državnim tajnama, kako ih glupost gojska naziva, šta će tek biti onda kada mi budemo priznati gospodari svijeta u licu našeg sveopšteg cara?!

No vratimo se na **budućnost štampe**. - Svaki koji poželi da bude izdavač, bibliotekar ili štampar biće prinuđen da dobije za taj posao ustanovljenu diplomu, koja će mu se u slučaju krivice odmah oduzeti. Kod takvih mjera oruđe misli postaće vaspitno sredstvo u rukama naše vlade koja neće dopustiti narodnim masama da lutaju po prašumama maštanja o blagodetima progresa. Ko od nas ne zna da su te blagodeti i dobročinstva direktni putevi ka ružnim maštanjima koja su porodila anarhične odnose ljudi među sobom i prema vlasti, jer je progres ili, bolje reći ideja progresa navela na misao o emancipaciji svake vrste, ne utvrdivši njene granice... Svi takozvani liberali anarhisti su, ako ne djela a ono misli. Svaki od njih juri za avelima slobode padajući isključivo u samovolju, to jest u anarhiju protesta radi protesta...

Pređimo na štampu. Mi ćemo je opteretiti taksama od tabaka i kaucijama, a knjige koje imaju manje od 30 tabaka - dvostruko više. Mi ćemo ih upisati u kategoriju brošura, da bi smo s jedne strane smanjili broj listova koji predstavljaju sobom najgori štampani otrov, a s druge strane - ta mjera će prinuditi na tako dugačke sastave da će ih svijet malo čitati, naročito zbog njihove skupoće. Ono, pak, što mi budemo izdavali sami, u korist umnog upućivanja u obilježenom i željenom pravcu, biće jeftinije i čitaće se na jagmu. Porezivanje će umiriti prazan književni zanos, a kažnjivost će staviti književnike u zavisnost od nas. Ako se i nađu oni koji žele da pišu protiv nas, neće se naći ljubitelji da njihova djela štampaju. Prije nego što primi na štampanje kakvo dijelo izdavač mora tražiti od nas dozvolu za to. Na taj način mi ćemo izranije znati sve zamke i intrige koje nam se spremaju, i mi ćemo ih razbiti preduhitivši ih unaprijed objašnjenjima po temi o kojoj se u knjizi raspravlja.

Književnost i novinarstvo dvije su najvažnije vaspitne sile, - eto zašto će naša vlada postati vlasnik većine listova. Time će se naturalisati štetan uticaj privatne štampe i zadobiti ogroman uticaj na umove... Ako odobrimo deset dnevnih listova, mi ćemo osnovati svojih trideset i tako dalje u tom smislu. Ali o tome ne smije da bude ni najmanje sumnje u publici, čega radi će svi listovi koje mi budemo izdavali imati najrazličitije i najprotivnije po spoljašnosti pravce i mišljenja, što će izazvati povjerenje prema nama i privući na našu stranu naše protivnike koji ništa o tome ne slute, te će i na taj način pasti u našu klopku i biti potpuno bezopasni.

Na prvom mjestu biće postavljeni organi službenog karaktera. Oni će uvijek biti na strani i čuvati naše interese, te će stoga i njihov uticaj biti relativno ništavan.

Na drugom - stajaće organi poluslužbeni čija će se uloga sastojati u tome da privuku ravnodušne i zagrijane.

Na trećem mjestu postavimo tobože našu opoziciju, koja će makar u jednom od svojih organa predstaviti se tobože kao naš antipod. Naši stvarni protivnici primiće u

duši ovu varljivu opoziciju za svoje ljude i pokazaoće nam svoje karte.

Svi naši listovi predstavljaoće sve moguće pravce - aristokratski, republikanski, revolucionarni, šta više anarhistički - dokle god, naravno, bude bio živ ustav... oni će, kao indijski bog Višnu, imati stotinu ruku od kojih će svaka pipati puls čiji god hoćete u javnom mijenju. Kada puls bude ubrzan tada će ove ruke povesti mijenje u pravcu našeg cilja, uzbuđena osoba gubi moć rasuđivanja i lako se podaje sugestiji. One budale, koje budu mislile da ponavljaju mišljenje lista svoga logora, ponavljaoće naše mišljenje ili ono koje mi želimo. Uobražavajući da idu za organom svoje partije, oni će poći za onom zastavom koju mi budemo istakli.

Da bismo upućivali u tom pravcu naše novinarske milicije, mi moramo naročito pažljivo organizovati ovaj posao. Pod imenom centralnog odsjeka štampe mićemo osnovati književne skupove na kojima će naši agenti davati parole i signale. Pretresavajući i oponirjući našim projektima uvijek površno i nedodirajući suštinu njihovu, naši će organi voditi prazno puškaranje sa službenim listovima samo zato, da bi nam pružili povod da se izjasnimo podrobnije nego što smo to mogli uraditi u svojim početnim službenim izjavama, naravno, kad to za nas bude probitačno - korisno.

Ovi napadi na nas odigraće još i tu ulogu što će podanici biti uvjereni u potpunu slobodu javne govornice, a našim će agentima to dati povod da tvrde kako protivnički listovi govore koještarije, jer ne mogu da nađu prave za stvarno opovrgavanje naših naređenja.

Takve, neprimjetne za javno mijenje, ali sigurne mjere najuspješnije će povesti javnu pažnju i povjerenje u stranu naše vlade. Blagodareći njima mi ćemo ukoliko to bude potrebno uzbuđivati i umirivati duhove u političkim pitanjima, ubjeđivati ili zbunjivati, šampajući čas istinu čas laž, fakt ili njihova pobijanja, s obzirom na to da li su oni dobri ili rdavo primljeni, uvijek oprezno pipajući teren prije nego što na njega stupimo....

Mi ćemo pobijedivati naše protivnike nasigurno, jer oni neće imati na **raspoloženju organe štampe u kojima bi se mogli izjasniti do kraja** usljed gorepomenutih mjera preduzetih protiv štampe.

Probne kamičke koje mi budemo bacali u trećem razredu naše štampe, u slučaju potrebe, mi ćemo energično opovrgavati u našim polu službenim listovima.

I sada već u izvjesnim formama, recimo u francuskom novinarstvu, postoji **masonska** solidarnost u paroli: svi organi štampe vezani su među sobom profesionalnom tajnom; slično starim augurima, nijedan član njezin, neće izdati tajnu svojih saznanja i podataka, ako nije odlučeno da se ona objavi. Ni jedan od novinara neće odlučiti da oda tajnu, jer se nijedan od njih ne pušta u književnost, ako u cijeloj prošlosti njegovoj nema kakve bilo sramne ranice. Te bi rane bile odmah otvorene. Dokle god su te rane samo tajna njih nekolicine, oreol dotičnog novinara privlači mišljenje većine svijeta - za njim idu sa oduševljenjem.

Mi računamo naročito na provinciju. U njoj mi moramo izazvati one nade i težnje, sa kojima bismo se uvijek mogli baciti na prestonicu, ističući prestonicama za samostalne nade i težnje provincije. * Jasno je da izbor njihov mora uvijek biti isti - naš. Nama je potrebno da se prestonice ponekad, dok mi ne uzmemo punu vlast, nađu obavijenem provincijalnim mišljenjem naroda, to jest većine udešene od naših agenata.* Nama je potrebno da se prestonice u psihološkom trenutku ne odaju pretresavanju i kritici svršenog fakta iz jedinog razloga što je on primljen mišljenjem provincijalne većine.

Kada budemo u periodu novog režima, prelaznog ka našoj vladavini, mi nećemo smijeti dopuštati da štampa otkriva društveno nevaljalstvo; potrebno je da se misli da je novi režim u tolikoj mjeri sve zadovoljio, da su čak i zločini iščezli.... Svi slučajevi zločina moraju ostati poznati samo njihovim žrtvama i slučajnim svjedocima - nikome više.

Protokol broj 13

Potrebe u nasušnom hljebu. Pitanja politike. Pitanja industrije. Zabava i veselje. Narodni domovi. "Istina je jedna". Veliki problem.

Nužda u nasušnom hljebu primorava Goje da ćute i da budu pokorne sluge. Agenti uzeti iz njihove sredine u našu štampu pretresaće po našem naređenju ono što je nama nezgodno da izdajemo neposredno u službenim dokumentima, a mi ćemo za to vrijeme te novinarske graje uzeti i sprovesti mjere koje želimo i podnijeti ih publici kao svršen fakat. Niko neće smijeti tražiti da se ukine ono što je već riješeno, tim prije što će ono biti predstavljeno kao poboljšanje... A u tom će štampa okrenuti misli na nova pitanja (jer mi smo navikli ljude da traže sve novo) Na pretresanje tih novih pitanja navaliće svi oni šupljoglavi izvršitelji sudbine koji još ni sada ne mogu da pojme da oni ništa ne razumiju u onome što hoće da razmatraju. Pitanja politike nikome nisu pristupačna sem onih koji rukovode njome već mnogo vijekova, tvoraca njenih.

Iz svega ovoga vi ćete vidjeti da traženjem mišljenja gomile mi samo olakšavamo kretanje našeg mehanizma, i vi možete zapaziti da mi tražimo odobravanje naše radnje, nego onih riječi koje mi puštamo po ovom ili onom pitanju. Mi stalno objavljujemo da se u svima našim mjerama koje preduzimamo rukovodimo sa pouzdanošću da poslužimo opštem dobru.*

Da bismo odvucli suviše nemirne ljude od pretresavanja pitanja politike mi sada sprovodimo tobože nova pitanja njena - pitanja industrije. Na tom poprištu neka bijesne do mile volje! Mase su voljne da ne djeluju, da se odmaraju od tobože političke djelatnost (na koju smo ih navikli da bismo se uz njihovu saradnju borili sa gojskim vladama), ali samo pod uslovom novih zaposlenja, u kojima im mi ukazujemo tobož taj isti politički pravac. Da one same ne bi nešto smislile, mi ih još ometamo zabavama, veseljem, igrama, strastima, narodnim domovima.... Uskoro ćemo preko štampe početi predlagati konkursne utakmice u vještini, sportu svih vrsta: ovo interesovanje odvratit će konačno duhove od pitanja na kojima bismo se morali sa njima boriti. Odvikavajući se sve više i više od samostalnog mišljenja ljudi će početi unisono govoriti sa nama, jer ćemo samo mi birati i predlagati nove pravce misli...* Naravno, preko takvih lica sa kojima nas oni neće smatrati za solidarne.

Uloga liberalnih utopista biće definitivno odigrana kada naša vlada bude priznata. Dotle će nam oni poslužiti kao dobre sluge. Stoga ćemo još upućivati duhove na svakojaka izmišljanja fantastičnih teorija, novih i tobože progresivnih: ta mi smo sa punim uspjehom zavrtjeli progresom šuplje gojske glave i sada nema među Gojima uma koji bi mogao uvidjeti da se pod ovom riječju krije skretanje od istine u svim slučajevima gdje nije riječ o materijalnim pronalascima, jer je istina jedna i u njoj nema mjesta progresu.

Progres kao lažna ideja, služi zamračenju istine, da je ne bi niko mogao znati osim nas, božjih izabranika, čuvara njenih.

Kada nastupi naše carstvo, tada će naši oratori govoriti o velikim problemima koji su uzbuđivali čovječanstvo zato da bi ga na kraju krajeva doveli do naše blage vladavine.

Ko će posumnjati tada **da smo sve ove probleme mi bili udesili** i namjestili prema političkom planu koji niko nije prokljuvio u toku mnogih vijekova?!

Protokol broj 14

Religija budućnosti. Buduće ropstvo. Nepristupačnost saznanja tajni religije budućnosti. Pornografija i buduća štampana riječ.

Kada se mi zacarimo, mi nećemo željeti da postoji druga religija osim naše, religija o jednom Bogu, sa kojim je naša sudbina vezana našim izabraništvom i kojim je

ta ista naša sudbina sjedinjena sa sudbinama svijeta. prema tome mi moramo oboriti sva vjerovanja.

Ako se iz toga stvore savremeni ateisti, to neće kao prelazni stepen ništa smetati našim izgledima, nego će poslužiti kao primjer za ona pokoljenja koja će slušati propovjedi o religiji Mojsija koja je svojom smišljenom i nepokolebljivom sistemom dovela do pokorenja nama svih naroda. U tome ćemo mi podvući i njenu mističku istinu, na kojoj će se, reći ćemo mi, osnivati sva njena vaspitna snaga... Tada ćemo u svakom zgodnom slučaju publikovati članke, u kojima ćemo sravnjivati našu blagu vladavinu sa prošlima. Blagodeti mira, makar i iznuđenog vijekovima nemira, poslužiće kao novi reljef učinjenom dobru. Pogreške gojskih administracija biće opisivane u najjasnijim bojama. Mi ćemo posijati takvu odvratnost prema njima da će narodi pretpostavljati spokojstvo u ropskom stanju pravima famozne slobode koja su ih toliko namučila, iscrpla izvore ljudskog postanka, koja su eksploatisana gomilom varalica i bitangi koje nisu znale šta rade... Beskorisne promjene vladavina, na koje smo mi podbadali Goje kad smo potkopavali njihove državne temelje, toliko će dosaditi narodima da će oni pretpostaviti da trpe od nas sve, samo da se ne izlažu riziku da ponovo iskuse pređašnje nemire i nevolje. Mi ćemo naročito podvlačiti istorijske pogreške gojskih uprava koje su toliko vijekova mučile čovječanstvo odsustvom inteligencije i dovitljivosti u svemu što se tiče istinskog njegovog dobra, ne videći da su ti projekti sve više pogoršavali, a ne poboljšavali stanje opštih odnosa na kojima se zasniva čovječanski život.

Sva snaga naših principa i mjera sastojace se u tome što ćemo ih mi istaći i protumačiti kao jasni kontrast raspadnutim starim poretcima društvenog uređenja.

Naši filozofi će razmatrati i pretresati sve nedostatke gojskih vjerovanja, **ali** niko i nikada neće pretresati našu vjeru sa njene prave tačke gledišta jer nju neće niko temeljno upoznati osim naših, koji nikada neće smjeti izdati njene tajne.

U zemljama koje prednjače mi smo stvorili bezumnu, odvratnu priljavu književnost. Još neko vrijeme po našem stupanju na vlast mi ćemo podsticati njezin opstanak da bi ona što reljefnije ocrtala kontrast govora, programa koji se razležu sa naših visina...Naši pametni ljudi, naročito vaspitani za to da rukovode Goje, sastavljace govore, projekte, memoare, članke, kojima ćemo uticati na duhove, vodeći ih ka pojmovima i znanjima koje smo mi obilježili.

Protokol broj 16

Jednodnevni svjetski prevrat. Kazne. Buduća sudbina Goja - masona.

Mističnost vlasti. Razmnožavanje masonskih loža. Centralna uprava mudraca.

" Azefovština ". Masonstvo kao rukovodilac svih tajni društva. Značaj javnog uspjeha.

Kolektivizam. Žrtve. Kazne masona. Pad prestiža zakona i vlast. Predizbraništva. Kratkoća

i jasnost zakona budućeg carstva. Poslušnost starješina. Mjere protiv zloupotrebe vlasti.

Surovost kažnjavanja. Krajnji rok sudijske starosti. Liberalizam sudija i vlasti. Svjetski novac.

Apsolutizam masonstva. Pravo kasacije. Patrijahalni " izgled " vlasti budućeg " vladara ".

Pravo jačeg kao jedno pravo. Car izrailski - patrijarh svijeta.

Kada se mi definitivno zacarimo, blagodareći državnim prevratima koji će svugdje biti pripremljeni za jedan isti dan, poslije definitivnog priznanja nepodobnosti svih postojećih vlada (a dotle će proći dosta vremena, možda i cijeli jedan vijek), mi ćemo se postarati da protiv nas bude zavjera. Toga radi mi ćemo nemilosrdno kazniti sve one koji predusretnu našu vladavinu s oružjem u rukama. Svako novo osnivanje kakvog bilo tajnog udruženja biće također kažnjeno smrću, a ona koja danas postoje, koja mi poznajemo i koja su nam učinila izvjesne usluge, ukinućemo i poslaćemo ih u daleke kontinente izvan Evrope. Tako ćemo postupiti s onim Gojima masonima koji odveć mnogo znaju; one pak koje ćemo iz bilo kojih razloga pomilovati, biće u

stalnom strahu od izgnanstva. Mi ćemo izdati zakon po kome će svi bivši učesnici tajnih društava podležati progonstvu iz evrope kao centra naše uprave.

Odluka naše vlade biće definitivna i bez apelacije.

U gojskim društvima, u kojima smo posijali tako duboko korijenje nesloge i protestantizma, moguće je ustanoviti red samo nemilosrdnim mjerama koje jasno i oštro dokazuju vlast: ne treba gledati na žrtve koje se prinose budućem dobru. **U postizanju dobra ma i putem prinošenja žrtava sastoji se obaveza svake vlade**, koja je svjesna toga da se ne samo u privilegijama nego i u obavezama sastoji opstanak. Glavna je stvar za stabilnost uprave učvršćenje oreola moći, taj se oreol postiže samo veličanstvenom nepokolebljivošću vlasti koja bi nosila na sebi znake neprikosновенosti od mističkih uzroka - od Božjeg izbora. Tako je bilo doposljednog doba rusko Samoderžavlje - jedini u svijetu naš ozbiljan neprijatelj, ako ne računamo Papstvo. Sjetite se, primjera radi, kao Italija, zalivena krvlju, nije takla ni dlaku na glavi Sulinoj koji je tu krv i prolio: Sula je svojom moći bio bog u očima naroda koji je on namučio, a njegov muški i hrabri povratak u Italiju stavio ga je izvan prikosновенosti... **Narod ne dira onoga** koji ga hipnotiše svojom hrabrošću i snagom duha.

Za vrijeme do početka našeg carstva mi ćemo, naprotiv, stvoriti i umnožiti frank - masonske lože u svim zemljama svijeta, uvući ćemo u njih sve koji mogu biti i koji već jesu istaknuti poslanici, jer će u tim ložama biti glavno obavještajno mjesto i uticajno sredstvo. Sve ove lože mi ćemo skoncentrisati pod jednu upravu koja će biti samo nama poznata a svim ostalima nepoznata i koja će biti sastavljena od naših mudraca. Lože će imati svoga predstavnika, koji će sobom

prikrivati pomenutu upravu **masonstva**, od koje će dolaziti parola i program.

U tim ložama mi ćemo zavezati čvor svih revolucionarnih i liberalnih elemenata. One će se sastojati iz svih društvenih slojeva. Najskrivnije političke zamisli biće nam poznate i potpašće pod naše rukovodstvo onog časa kad i poniknu. Članovi tih loža biće gotovo svi agenti međunarodne i nacionalne policije, jer je njena služba za nas nezamjenjiva u tom pogledu što policija može ne samo na svoj način da se obračuna sa nepokornim nego i da prikrije naše radnje, da stvori povode za nezadovoljstvo i tako dalje...

U tajna društva obično najradije stupaju aferiste, karijeriste i uopšte ljudi većinom lakomisljeni, sa kojima nam neće biti teško da vodimo poslove i pomoću njih da navijamo mehanizam mašine koju smo projektovali... Ako se ovaj svijet uskomeša i uzbuni, onda će to značiti da nam je bilo potrebno da ga uzbunimo da bismo porušili njegovu odveć veliku solidarnost. **Ako u njegovoj sredini ponikne** zavjera, onda će na čelo njeno stati niko drugi do jedan od naših najvjernijih sluga. Prirodno je da ćemo mi, a niko drugi, povesti **masonsku** akciju, jer mi znamo kuda vodimo, znamo krajnji cilj svakog dejstva; Goji pak ne znaju ništa, ne znaju čak ni neposredni rezultat: Njih zadovoljava obično trenutni račun zadovoljenja samoljublja u izvršenju onoga što je zamišljeno, ne primjećujući čak ni to da i sama zamisao ne pripada njihovoj inicijativi nego našem navođenju na dotičnu misao....

Goji idu u lože iz radoznalosti ili u nadi da se uz pripomoć njihovu proguraju što bliže ka bogatoj društvenoj trpezi, a neki opet zato da bi imali mogućnost da iznesu pred publiku svoja neostvarljiva i neosnovana maštanja: oni žude za emocijom uspijeha i aplauza na koji smo mi vrlo izdašni. Mi im zato i dajemo taj uspijeh da bismo se koristili samoobmanom koja otuda proističe, pri kojoj ljudi neprimjetno usvajaju naše sugestije, ne zazirući od njih, u punoj uvjerenosti da njihova nepogrešnost sipa svoje misli, a da tuđe već ne može da prima....Vi ne možete ni da zamislite kako se najpametniji među Gojima može dovesti do nesvjesne naivnosti, pod uslovima samoobmane, i kako ih je u isto vrijeme lako obeshrabriti najmanjim neuspjehom, recimo prekidom aplauza i dovesti do ropske pokornosti, samo da bi se uspijeh obnovio....Ukoliko naši zapostavljaju uspjeh da bi samo sproveli svoje planove, utoliko su Goji gotovi da žrtvuju sve planove da bi se samo dočepali uspijeha. Ta njihova

psihologija znatno nam olakšava zadatak njihova upućivanja. Ovi tragovi* po izgledu imaju ovnujske duše, a u glavama njihovim duva promaja. Mi smo ih popeli na konjića mašte o tome da će simbolična jedinica **kolektivizma** progutati ljudsku individualnost.... Oni se još nisu snašli i razabrali i neće se razabrati u toj misli, da je ovaj konjić očigledno rušenje najglavnijeg zakona prirode, koja je stvorila u samom početku stvaranja svijeta jedinicu koja ne liči na druge, naime baš u cilju individualnosti... Oni se još nisu snašli i razabrali i neće se razabrati u toj misli, da je ovaj konjić očigledno rušenje najglavnijeg zakona prirode, koja je stvorila u samom početku stvaranja svijeta jedinicu koja ne liči na druge, naime baš u cilju individualnosti.

Kad smo ih mogli dovesti do takvog bezumnog sljepila, nije li to frapantno jasan dokaz koliko je um gojski čovječanski nerazvijen u sravnjenju sa našim umom?!... To baš poglavito garantuje naš uspjeh.

Koliko su bili pronicljivi naši stari mudraci kad su govorili, da za postizanje ozbiljnog cilja ne treba prezati ni od kakvih sredstava i ne gledati na broj žrtava koje se prinose radi tog cilja... Mi se nismo obzirali na žrtve is sredine gojske marve, mada smo žrtvovali mnoge naše, ali smo im tada dali takav položaj na zemlji o kakvom oni nisu mogli sanjati.

Relativno mnogobrojne žrtve naše sačuvale su našu našu narodnost od propasti.

Smrt je neizbježan kraj za svakoga. Bolje je da se taj kraj primakne onima koji ometaju naš posao, nego li k nama koji stvaramo taj posao. **Mi** kažnjavamo masone tako da niko sem braće o tome ne može posumnjati, šta više ni same žrtve kazne: svi oni umiru kad je to potrebno, reklo bi se, od normalnog oboljenja...

Znajući to, čak i braća ne smiju protestovati. Takvim mjerama mi smo iščupali iz sredine **masonstva** i sam korijen protesta protiv naših naređenja. Propovjedajući

* trгови - je u originalu

Gojima liberalizam mi u isto vrijeme držimo svoj narod i naše glavne agente u stalnoj poslušnosti.

Pod našim uticajem izvršenje gojskih zakona skraćeno je i svedeno do minimuma. Prestiž zakona podriven je liberalnim tumačenjem uvedenim u tu sferu. U najvažnijim političkim i principijelnim stvarima i pitanjima sudije riješavaju onako kako im mi naredimo, vide stvari u onoj svijetlosti kojom ih mi osvjetlimo, za gojsku administraciju, naravno, preko podmetnutih lica sa kojima mi tobože ničeg zajedničkog nemamo, - mišljenjem novina ili drugim putevima.

Čak i senatori i viša administracija slijepo primaju naše savjete. Čisto životinjski um Goja nije sposoban za analizu i posmatranje, a još manje za predviđanje onoga čemu može odvesti izvjesna postavljanja pitanja.

U toj razlici u sposobnosti mišljenja izmedju Goja i nas može se jasno vidjeti pečat izabraništva i čovječnosti za razliku od instiktivnog, životinjskog uma Goja. Oni vide, ali ne predviđaju i ne pronalaze (izuzev samo materijalne stvari). Iz toga se jasno vidi da nas je sama priroda predodredila da rukovodimo i upravljamo svijetom.

Kada dođe vrijeme javne uprave, vrijeme da manifestujemo njenu blagotvornost, mi ćemo preraditi sva zakonodavstva, naši zakoni će biti kratki, jasni, stalni, bez ikakvih tumačenja, tako da će svaki biti u stanju da ih dobro i pouzdano zna. Glavna odlika njihova biće poslušnost prema stariješinama dovedena do grandioznog stepena. Tada će sve zlopupotrebe iščeznuti usljed odgovornosti svih do jednoga pred najvišom vlašću predstavnika vlasti. Zloupotrebe pak vlasti koja leži niže ove posljednje instance kažnjavaće se tako nemilosrdno da će svaki izgubiti volju da eksperimentiše sa svojom snagom. Mi ćemo jednako i budno motriti na svaki korak administracije od koje zavisi kretanje državne mašine, jer razuzdanost u njoj porađa razuzdanost svugdje: ni jedan slučaj nezakonitosti i zloupotrebe neće ostati primjerno nekažnjen.

Prikrivanje, solidarno gledanje kroz prste među službenicima u administraciji - sve

ovo zlo će iščeznuti poslije prvih primjera surovog kažnjavanja.

Oreol naše vlasti zahtijeva cjelishodne, to jest surove kazne za najmanje rušenje, radi lične koristi, njenog najvišeg prestiža. Onaj koji postrada, ma i nesrazmjerno svojoj krivici, biće kao vojnik koji pada na administrativnom polju u korist vlasti, principa i zakona koji ne dopuštaju odstupanje sa društvenog puta na lični. Na primjer: naše će sudije znati da će oni, u želji da se pohvale glupim milosrđem, narušiti zakon pravosuđa koji je stvoren radi primjernog poučavanja ljudi kaznama za istupe, a ne radi izložbe duhovnih osobina sudija. Te osobine je umjesno pokazivati u privatnom životu, a ne na javnom terenu koji predstavlja sobom vaspitnu osnovu čovječanskog života.

Naš sudski personal služiće najviše do 55 godina života, prije svega zato što se starci upornije drže predrasuda, što su manje sposobni da se pokoravaju novim naredbama, a drugo, zato što će nam to stvoriti mogućnost da takvom mjerom postignemo gipkost premještanja personala koji će se time lakše saviti pod našim pritiskom: ko zaželi da ostane na svom mjestu moraće se slijepo pokoravati da bi to zaslužio. Uopšte, naše sudije ćemo birati iz sredine onih koji će tvrdo znati da njihova uloga u kažnjavanju i primjeni zakona, a ne u maštanju o ispoljavanju liberalizma na račun državnog vaspitnog plana, kao što to sada uobražavaju Goji... Mjera premještanja služiće još i za slabljenje kolektivne solidarnost među službenicima i privezaće ih sve za interese vlade, od koje će zavisiti i njihova sudbina. Mladi naraštaj sudija biće vaspitan u idejama nedopuštanja takvih zloupotreba koje bi mogle narušiti uspostavljeni red u odnosima naših podanika među sobom.

Sada Gojske sudije čine popuštanja i gledaju kroz prste svakojakim zločincima nemajući pravilno shvatanje o svakom pozivu jer se sadašnji upravljači pri određivanju sudija ne staraju da im uliju osjećaj dužnosti i svijest o poslu koji se od njih iziskuje. Kao što životinja pušta svoju djecu na traženje plijena, tako i Goji daju svojim podanicima lukrativna mjesta i ne misleći da im razjasne zašto je to mjesto stvoreno. Zato i propadaju njihove uprave same od sebe kroz dejstvo vlastite administracije.

Neka rezultati ovih dejstava posluže kao još jedna lekcija za našu upravu.

Mi ćemo iskorijeniti liberalizam na svim važnim strategijskim položajima naše uprave, od kojih zavisi vaspitanje svih potčinjenih našem društvenom stoju. Na te položaje doći će samo oni koje mi budemo vaspitali za administrativnu upravu. Na mogućnu primjedbu da će penzionisanje starih službenika skupo stati državnu blagaju reći ću prije svega, da će se njima prethodno naći privatna služba u zamijenu za izgublenu, a drugo, napomenuću da će u našim rukama biti skocentrisan sav svjetski novac, te se sljedstveno naša vlada nema šta bojati skupoće...

Naš apsolutizam u svemu će biti dosljedan i stoga će naša velika volja u svakoj svojoj odredbi biti poštovana i bez pogovora izvršavana: ona će ignorisati svako negodovanje, svako nezadovoljstvo, iskorijenjujući svako njihovo ispoljavanje u dejstvu primjernim kaznama.

Mi ćemo ukinuti kasaciono pravo, koje će preći u našu isključivu nadležnost - u nadležnost upravljača, jer mi ne smijemo dopustiti da se u narodu rodi misao o tome da sudije koje smo mi postavili mogu donositi nepravilne odluke. Ako se pak ma šta slično dogodi, mi ćemo sami kasirati odluku ali sa tako primjernom kaznom odmjerenom sudiji za nerazunijevanje svoga posla i poziva, da se slučaji više neće ponoviti... Ponavljam da ćemo mi znati svaki korak naše administracije na koju samo i treba motriti da bi narod bio zadovoljan nama, jer je on u pravu da traži od dobre uprave i dobrog činovnika.

Naša će uprava imati izgled patrijahalnog očinskog staranja našeg upravljača. Naš narod i podanici vidjeće u njemu oca koji se brine o svakoj nevolji, osvakom dejstvu, o svakom uzajamnom odnosu kako podanika prema drugome, tako i njih svijju prema upravljaču. Tada će oni biti toliko prožeti mišlju da im je nemoguće biti bez

tog staranja i rukovođenja, ako žele da žive u miru i spokojstvu, da će sa strahopoštovanjem, bliskim obožavanju, priznati samodržavlje našeg vladara, naročito kad se uvjere da ga naši namještenici ne zamjenjuju svojom vlašću, nego samo slijepo izvršavaju njegova naređenja. Oni će se radovati što smo mi sve regulisali u njihovom životu, kao što rade pametni roditelji koji hoće da vaspitaju svoju djecu i osjećaju dužnosti i poslušnosti. Ti narodi su u odnosu prema tajnama naše politike vječito nepunoljetna djeca, isto tako kao i njihove vlade.

Kao što vidite, ja zasnivam naš despotizam na pravu i dužnosti: pravo primoravanja na izvršenje dužnosti direktna je obaveza vlade koja je otac svojih podanika.

Ona ima pravo snažnoga zato, da se koristi njime za dobro upućivanja čovječanstva ka prirodno određenom stroju - poslušnosti. Sve u prirodi nalazi se u poslušnosti, ako ne ljudima, a ono okolnostima, ili svojoj prirodi, u svakom pak slučaju jačemu. Budimo dakle mi taj jači radi dobra.

Mi smo dužni bez predomišljanja žrtvovati posebne ličnosti, rušioce ustanovljenog reda, jer u primjernoj kazni zla leži velika vaspitna zadaća.

Kada car izrailjski stavi na svoju sveštenu glavu krunu koju mu Evropa podnese, on će postati patrijarh svijeta. Neophodne žrtve koje on bude prinjeo usljed njihove cjelishodnosti nikada neće dostići onu cifru žrtava koje su prinjeli u toku vijekova grandomanija i nadmetanje gojskih vlada i vladara.

Naš car će se nalaziti u stalnom općenju sa narodom i govoriće mu sa tribine besjede koje će talasi glasova raznositi odmah po cijelom svijetu.

Protokol broj 16

Neškodljivost univerziteta. Zamjena klasicizma. Vaspitanje i znanje. Reklama vlasti " vladara " u školama. Ukidanje slobodne nastave. Nove teorije. Nezavisnost misli. Očigledna nastava.

U cilju uništenja svakih kolektivnih snaga, sem naših, mi ćemo učiniti neškodljivim prvi stepen kolektivism - **univerzitete**, prevaspitavši ih u novom pravcu. **Njihove starješine** i profesori biće pripremani za svoj posao u duhu iscrpinih tajni programa dejstva, od kojih oni nekažnjeno neće odstupiti ni za jotu. Oni će biti postavljeni sa naročitom oprežnošću i biće dovedeni u potpunu zavisnost od vlade.

Mi ćemo isključiti iz nastave državno pravo, kao i sve što se dotiče političkog pitanja. Ovi predmeti će se predavati nekolikim desetinama lica izabranih i posvećenih po naročitim sposobnostima. Univerziteti ne smiju iz svojih zidova puštati žutokljuniće koji spremaju i **kroje planove ustava kao komedije ili tragedije**, baveći se pitanjima politike u kojima se i njihove očevi nikada i ništa nisu razumjevali.

Rđavo upućeno upoznavanje velikog broja lica sa pitanjima politike stvara utopiste i loše podanike, kao što i sami možete zapaziti iz primjera opšteg vaspitanja Goja u tom pravcu. Nama je trebalo da uvedemo u njihovo vaspitanje sve one principe koji su tako sjajno načeli njihov stroj. Kada mi budemo na vlasti udaljicemo iz vaspitanja sve predmete koji izazivaju zabunu i napravićemo od omladine poslušnu djecu starješina, djecu koja vole onoga što upravlja kao svoj oslonac i nadu na mir i spokojstvo.

Klasicizam, kao i svako izučavanje stare istorije u kojoj je više rđavih nego dobrih primjera, mi ćemo zamijeniti izučavanjem programa budućnosti. Mi ćemo izbrisati iz pamćenja ljudi sva fakta prošlih vijekova koji nam nisu po želji, a ostavićemo samo one koji ocrtavaju samo pogreške gojskih vladavina. Učenje o praktičnom životu, o obaveznom uredjenju, o odnosima ljudi jednog prema drugome, o izbjegavanju rđavih, sebičnih primjera koji siju zarazu zla i druga slična pitanja vaspitnog karaktera stajaće na čelu nastavnog programa sastavljenog prema posebnom planu za svako zvanje, ne generališući nastavu ni pod kakvim vidom i izgovorom. Takva postavka

pitanja ima naročitu važnost.

Svako društveno zvanje mora biti vaspitano u strogim razgraničenjima i u skladu sa njegovim pozivom i radom. Slučajni genije uvijek su umjeli i umjeće da promaknu u druga zvanja zbog te rijetke slučajnosti propuštati u tuđe redove lica nesposobna, oduzimajući mjesta od onih koji pripadaju tim redovima po rođenju i zanimanju - potpuno je bezumlje. Vi znate čime se to svršilo po Goje, koji su dopustili ovu vapijuću besmislicu.

Da bi onaj koji upravlja čvrsto zasjeo u srcima i umovima svojih podanika, treba, za vrijeme njegove djelatnosti predavati cijelom narodu po školama i na trgovima o njegovom značaju i djelima, o svim njegovim lijepim i plemenitim počecima.

Mi ćemo uništiti svaku slobodnu nastavu.

Učenici će imati pravo zajedno s roditeljima da se kao u klubu iskupljaju po školskim zavodima: za vrijeme tih skupova, u praznične dane, predavači će držati tobože slobodna predavanja o pitanjima čovječanskih odnosa, o zakonima primjera, o represalijama koje dolaze od nesvjesnih odnosa i, najzad, o filozofiji novih teorija još neobjavljenih svijetu. Ove teorije mi ćemo uzdići do dogmata vjere kao prelazni stepen ka našoj vjeri. Kada završimo izlaganje našeg programa rada u sadašnjosti i budućnosti, ja ću vam pričati o osnovi ovih teorija.

Jednom riječju, znajući iz mnogovjekovnog iskustva da ljudi žive i rukovode se idejama, da te ideje ljude usišu samo pomoću vaspitanja koje se daje sa podjednakim uspjehom svima uzrastima, naravno, samo različnim načinima, mi ćemo usisati i konfiskovati u našu korist posljednje bljeske nezavisnosti misli, koju mi već odavno upravljamo na potrebane nam predmete i ideje. Sistem obuzdavanja misli već je u dejstvu, u takozvanom sistemu očigledne nastave, koji ima da pretvori Goje u nemisleće, poslušne životinje, koje očekuju očiglednost da bi je mogli razumjeti... Buržua, jedan od najboljih naših agenata u Francuskoj, već je objavio nov program očigledne nastave.

Protokol broj 17

Advokatura. Uticaj gojskog sveštenstva. Sloboda savjesti. Papski dvor. Car judejski kao patrijarh - papa. Načini borbe sa postojećom crkvom. Zadaci savremene štampe. Organizacija policije. Dobrovoljačka policija. Špijunstvo po obrascu kagalne špijunaže. Zloupotrebe vlasti.

Advokatura stvara ljude hladne, surove, uporne, bezprincipne, koji se stavljaju u svima slučajevima na bezlični, čisto legalni teren. Oni su se navikli da sve navijaju u korist zaštite, a ne socijalnog dobra. Oni se obično primaju svake zaštite, teže da se domognu opravdanja po savku cijenu hvatajući se za sitne začkoljice jurisdikcije, čime oni demoralisu sud. Stoga ćemo tu profesiju staviti u uske ramove koji će je zatvoriti u sferu izvršnog činovništva. Advokati će, kao god i sudije, biti lišeni opštenja sa strankama, dobijaće poslove samo od suda, razmatraće ih po referatima i dokumentima, štitiće svoje klijente poslije saslušanja njihova na sudu po razjašnjenim faktima. Oni će dobijati honorar bez obzira na kakvoću zaštite.

To će biti prosti referenti poslova u korist pravosuđa, kao protivteg tužiocu koji će biti referent u korist optužbe: to će skratiti sudski referat. Na taj način ustanoviće se poštena, bespristrasna odbrana koja se neće vršiti iz interesa, već po ubjeđenju. To će, između ostalog, odstraniti podmićivanje drugova koje se danas praktikuje, njihov pristanak da dobije stvar onoga koji plati.

Sveštenstvo Gojsko mi smo se već pobrinuli da **diskreditujemo** i time razorimo njihovu misiju koja bi nam danas mogla smetati. Svakoga dana njihov uticaj na narode slabi i pada. **Sloboda savjesti** je proklamovana sada svugdje, sljedstveno, nas samo ne mnoge godine dijele od momenta potpunog sloma hrišćanske religije; sa drugim religijama

ćemo još lakše izaći na kraj, ali o tome je još rano da govorimo. Mi ćemo staviti klerikalizam i klerikale u tako uzane okvire da će njihov uticaj poći pravcem obrnutim svome ranijem kretanju.

Kada dođe vrijeme da konačno uništimo papski dvor onda će prst nevidljive ruke pokazati narodima da treba da se krene u pravcu toga dvora. Kada se narodi ustreme i pojure tamo mi ćemo se pojaviti tobož kao njegovi zaštitnici, da bi se spriječila odveć jaka puštanja krvi. Ovom diverzijom mi ćemo se provući u sama njedra njegova i više nećemo izaći otuda dokle god ne podgrizemo svu moć tog mjesta.

Car judejski biće pravi vasseljski papa, patrijarh internacionalne crkve.

Ali, **vrijeme** dok mi ne prevaspitamo omladinu u novim prelaznim vjerama, a zatim i u našoj, mi nećemo otvoreno dirati postojanje crkava, nego ćemo se sa njima boriti kritikom koja izaziva rascijep...

U opšte, naša savremena štampa izobličavaće državne poslove, religije, nesposobnost Goja, i sve to najbezobzirnijim izrazima, da bi ih na sve načine unizili tako kako umije da radi samo naše genijalno pleme...

Naše carstvo biće apologija boga Višnu, u kome se nalaze njegovo oličenje - u svakoj od stotina naših ruku biće po opruga socijalne mašine. Mi ćemo sve vidjeti bez pomoći službene policije koja, u onoj formi njezinih prava kakvu smo mi izradili za Goje, smeta vladama da vide. Po našem programu trećina podanika motriće na ostale iz osjećaja dužnosti, iz principa dobrovoljne državne službe. Tada neće biti sramno nazvati se špijunom i dostavljačem, nego pohvalno, ali će zato neosnovane dostave biti strogo kažnjavane, da se ne bi razmnožila zloupotreba toga prava.

Naši agenti pripadaće kako višim tako i nižim slojevima društva, biće iz sredine vesele administrativne klase, iz sredine izdavača, tipografa, knjžara, trgovačkih pomoćnika, radnika, kočijaša, lakeja i tako dalje.

Ova bespravna, neopunomoćena na kakvo bilo samovoljstvo, te prema tome i bezvlasna policija samo će svjedočiti i referisati, a provjeravanje njihovih iskaza i hapšenja vršiće žandarmerijski korpus i gradska policija. Onaj koji ne dostavi viđeno i čuto iz oblasti političkih pitanja biće podvrgnut odgovornosti za prikrivanje, ako se dokaže da je on u tome kriv.

Slično onome kao što su danas naša braća pod ličnom odgovornošću obavezna da dostavljaju kagalu* o svojim odstupnicama ili onima koji su zapaženi u nečem što je protivno kagalu, tako će u našem svjetskom carstvu biti obavezan **svaki naš podanik da vrši dužnost državne službe u tom pravcu.**

Takva će organizacija iskorijeniti zloupotrebe vlasti, sile, podmićivanja - sve ono što smo mi uveli našim savjetima, teorijama natčovječanskih prava u navike Goja... No kako bismo drukčije mogli povećati uzroke i povode za nered u njihovoj administraciji ako ne ovakvim putevima?! Jedan od najvažnijih među njima su agenti za uvođenje reda, kojima je pružena mogućnost da u svojoj razornoj djelatnosti ispoljavaju i razvijaju svoje rđave naklonosti: samovolju, samovlašće i u prvom redu podmitljivost

Protokol broj 18

Mjere za zaštitu. Motrenje među zavjerenicima. Javna zaštita je propast vlasti. zaštita judejskog cara. Mistički prestiž vlasti. Hapšenje pri prvoj sumnji.

Kada nam bude potrebno da pojačamo stroge mjere zaštite (najstrašniji otrov za prestiž vlasti) mi ćemo prirediti simulaciju nereda ili ispoljavanje nezadovoljstva koje se izražava pomoću dobrih govornika. Ti govornici privući će k sebi simpatizere. To će nam pomoći da vršimo pretrese i nadzor preko naših slugu iz sredine Gojske policije.

Pošto većina zavjerenika djeluje iz ljubavi prema vještini, da bi se govorilo, mi ćemo ih sve do ispoljenja s njihove strane akcije ostaviti na miru i samo ćemo uvesti u

njihovu sredinu posmatračke elemente. Treba zapamtiti da prestiž vlasti slabi i smanjuje se ako ona otkriva česte zavjere protiv sebe: u tome se sadrži prezumpcija priznanja, nemoći ili što je još gore, nepravilnosti. Vama je poznato da smo mi razbili prestiž Gojskih vladara čestim atentatima na njih preko svojih agenta, slijepih ovnova našeg stada, koje je vrlo lako sa nekoliko liberalnih fraza pokrenuti na zločine, samo ako oni imaju političku boju. Mi smo prinudili zemaljske upravljače da priznaju svoju nemoć

** Kagal, još iz drevnih vremena tako se zvala kod jevreja opštinska uprava, naravno, čisto jevrejska. u objavljivanju javnih mjera zaštite i time ćemo upropastiti **prestiž vlasti**.

Naš vladar biće šticećen samo naj neprimjetnijom stražom, jer mi nećemo dopustiti ni misao o tome da bi protiv njega mogla postojati takva buna sa kojom on ne bi mogao da se bori i od koje bi morao da se krije.

Kad bismo mi dopustili takvu misao, kao što to čine Goji, onda bi samim tim potpisali presudu, ako ne njemu lično, a ono njegovoj dinastiji u nedalekoj budućnosti.

Po strogo održavanoj spoljašnosti naš vladar će se koristiti svojom vlašću samo u korist naroda, a nikako u korist svojih i dinastičkih dobiti. Prema tome, održavajući, čuvajući ovaj dekorum, njegovu će vlast poštovati i braniti sami podanici, oni će je obožavati u punoj svjesti da je se njom skopčano blagostanje svakog građanina države, jer će od nje zavisiti red i poredak društvenog stroja...

Štititi cara otvoreno znači priznati slabost organizacije njegove sile.

Naš vladar će u narodu uvijek biti okružen gomilom tobož radoznalog muškinja i ženskinja koji će zauzeti prve redove oko njega, po izgledu slučajno, a zadržavaće ostale redove tobož iz poštovanja prema poretku. To će izazvati i posijati primjer uzdržljivosti kod drugih.

Ako se u narodu nađe kakav molilac koji bi želio probijajući se kroz redove da preda molbu, onda će prvi redovi primiti tu molbu i na očigled molioca predati je vladaru, te da svi znaju da ono što se predaje dolazi tamo kuda je označeno, da sljedstveno, postoji kontrola vladaočeva. Oreol vlasti zahtijeva, opstanka svoga radi, da narod uvijek može reći: " Kad bi za to znao car " ili " car će o tome saznati ".

Sa ustanovljenjem službene zaštite iščezava mistički prestiž vlasti: svaki ko ima u sebi izvjesne smjelosti smatra sebe za gospodara nad njom, buntovnik postaje svjestan svoje snage i kad mu se ukaže prilika vrebati momenat da jurne na vlast... Za Goje smo propovjedali drugo, ali zato i vidimo primjer dokle su ih dovele mjere otvorene zaštite....

Kod nas će zločinci biti hapšeni čim se manje ili više sa osnovnom sumnjom posumnja u **njih**: ne može se , iz bojazni da se slučajno ne desi pogreška, prepustiti političkom krivcu ili zločincu da pobjegne, jer ćemo prema političkim istupima ili zločinima biti uistinu nemilosrdni. Ako se još i može sa izvjesnom nategom dopustiti razmatranje pobuda u prostim zločinima, to u svakom slučaju neće biti izvinjenje za lica koja se bave pitanjima u kojima niko, sem vlade, ništa ne može razumjeti... Pa i sve vlade čak ne razumiju istinsku politiku.

Protokol broj 19

Pravo predaje molbi i projekata. Buntovništvo. Sudska nadležnost političkih zločina.

Ukoliko mi nećemo dopustiti samostalno bavljenje politikom, utoliko ćemo, naprotiv, podsticati svakovrsne izvještaje i peticije sa predlozima za poboljšanje narodnog života: to će nam otvoriti nedostatke ili fantazije naših podanika, na koje ćemo odgovarati ili izvršenjem, ili razumnim i jasnim opovrgavanjem koje bi dokazalo kratkovidost onoga koji rezonuje nepravilno.

Buntovništvo nije ništa drugo do lavež šteneta na slona. Za vladu, dobro organizovanu ne s policijske već sa društvene strane, lavež šteneta na slona znači da ono nije svjesno njegove snage i značaja. Treba samo dobrim primjerom pokazati značaj i

jednog i drugog, pa će štene namah prestati da laje i počeće da vrti repom čim spazi slona.

Da bismo skinuli prestiž vrline sa političkog zločina, mi ćemo ga postaviti na osuđeničku klupu zajedno sa krađom, ubistvom i svakojakim drugim odvratim i prljavim zločinima. Tada će javno mijenje pomiješati i sliti u svojim razmatranjima tu vrstu zločina sa sramotom i brukom svih drugih i žigosaće ga podjednakim prezrenjem.

Mi smo se starali i, nadam se postigli da Goji ne dođu do takvog načina borbe sa buntovništvom. U tom cilju mi smo preko štampe i u govorima indirektno, u pametno sasatavljenim udbenicima istorije, reklamirali mučeništvo koje su tobože primili na sebe buntovnici radi opšteg dobra i blagostanja. Ova reklama je uvećala kontingent liberala i stavila hiljade Goja u redove našeg živog inventara.

Protokol broj 20

Finansijski program. Progresivna poreza. Progresivne takse u markama. Fondovna kasa. Hartije od vrijednosti i zastoj novčanog opticaja. Odgovorno računovodstvo. Ukidanje predstavništva. Zastoj kapitala. Novčana emisija. Zlatna valuta. Valuta vrijednosti radničke snage. Budžet. Državni zajmovi. Jednoprocentana serija. Industrijske hartije od vrijednosti. Gojski upravljači. Favoriti, masonski agenti.

Danas ćemo dodirnuti finansijski program, o kome sam ostavio da govorim naposljetku kao najtežoj, završnoj i odlučnoj tački naših planova. Pristupajući mu, ja ću vas podsjetiti da sam vam i ranije nagovjestio da je suma naših dejstava riješena pitanjem naših cifara.

Kad se mi zacarimo naša će samodržavna (autokratska) klasa izbjegavati, iz principa samoodržanja, da osjetno opterećuje narodne mase porezima, ne zaboravljajući svoju ulogu oca i zaštitnika. Ali pošto državna organizacija staje skupo, ipak je neophodno dobiti potrebna za to sredstva. Stoga treba naročito brižljivo izraditi pitanje ravnoteže u tom predmetu.

Naša uprava, u kojoj će car posjedovati legalnu fikciju pripadanja njemu svega što se nalazi u njegovoj državi (što je lako pretvoriti u stvarnost), može pribjeći zakonitom izuzimanju svekolikih suma radi regulisanja njihovog opticaja u državi. Iz toga izlazi da je pokriće poreza najbolje vršiti putem progresivnog poreza na svojinu. Na taj način će se dacije uplaćivati bez pritješnjenja ili uništenja u srazmjernom procentu posjedovanja. Bogataši, moraju biti svjesni svoje obaveze da dio svojih suvišaka prepuste državnoj koristi, pošto im država garantuje sigurnost u posjedovanju ostale svoje sopstvenosti i pravo tečevine, kažem poštenje, jer će kontrola svačijeg imanja odstraniti pljačku na zakonskoj osnovici.

Ova socijalna reforma mora početi odozgo, jer joj beć nastaje vrijeme - ona je neophodna kao jamstvo mira.

Porez na sirotana je sjeme revolucije i služi na uštrb državi koja gubi veliko trčeći za malim. Nezavisno od toga porez na kapitaliste umanjice porast bogatstva u privatnim rukama, u kojima ih sada držimo prikupljene kao protivteg sila gojskih vlada - državnim finansijama.

Porez koji se povećava u procentom odnosu prema kapitalu daće mnogo veći prihod negoli današnji s glave na glavu i cenzusni, koji je za nas koristan samo kao sredstvo za izazivanje nemira i nezadovoljstva među Gojima.

Sila na koju će se naš car oslanjati sastoji se u ravnoteži i garanciji mira, čega radi je neophodno da kapitalisti žrtvuju jedan dio svojih prihoda radi bezbjednosti dejstva državne mašine. Državne potrebe treba da podmiruju oni kojima to nije teško i od kojih se ima šta uzeti.

Takva će mjera uništiti mižnju sirotana prema bogatašu, u kome će on vidjeti potrebnu finansijsku potoporu države, vidjeće u njemu organizatora mira i blagostanja, jer će vidjeti da ovaj uplaćuje potrebna sredstva za njihovo postignuće.

Da ne bi inteligentni platci odveć jadikovali zbog novih plaćanja, njima će se pri određivanju tih plaćanja davati iscrpni računi, izuzimajući naravno sume koje su predviđene za potrebe prestola i administrativnih ustanova.

Vladalac neće imati svojih dobara, kad već i onako sve što je u državi predstavlja njegovu svojinu, inače bi jedno protivriječilo drugome: fakat vlastitih sredstava uništio bi pravo svojine na sveopšte vlasništvo.

Rodbina vladareva, sem njegovih nasljednika koji se takođe izdržavaju o trošku državnom, mora stupiti u redove državnih službenika i raditi da bi zaslužila pravo svojine: privilegije carske krvi ne smiju služiti za pljačku državne kase.

Kupovina, prijem novaca ili nasljedstva podlegaće progresivnim taksama. Neprijavljena, u ovoj taksi neopovrtna, neizostavno lična, predaja svojine novčane ili kakve bilo druge, nametnuće ranijem vlasniku plaćanje procentnog prireza za vrijeme od predaje tih suma pa do dana kada je otkriveno prikrivanje izjave o predaji. Priznanice o predaji moraju se svake nedelje podnositi mjesnoj blagajni sa označenjem imena, prezimena i ostalog mjesta stanovanja bivšeg i novog sopstvenika imanja. Ta lična predaja mora počinjati od određene sume koja prelazi obične troškove oko kupovine i prodaje neophodnoga koja će se uplaćivati taksenim markama u određenom procentu od jedinice.

Sračunajte po koliko će puta takvi porezi pokriti prihode gojskih država.

Fondovna državna blagajna mora imati određeni komplet rezervnih suma, a sve ono što bude prikupljeno preko toga komplekta mora biti vraćeno u opticaj. Te sume će poslužiti za obavljanje javnih radova. Inicijativa takvih radova, koja potiče iz državnih izvora, čvrsto će privezati radničku klasu za državne interese i vladare. Od tih suma izdvojiće se jedan dio koji će biti upotrebljen na premije za pronalasku i proizvodnju.

Nikako ne treba preko određenih i široko proračunatih suma zadržati u državnim blagajnama i najmanju jedinicu, jer novac postoji za opticaj i svaki njegov zastoj štetno se odaziva na toku državnog mehanizma koji on služi kao mazivno sredstvo: zastoj maziva može poremetiti pravilno kretanje toga mehanizma.

Zamjena jednog dijela novčanica procentnim hartijama proizvela je baš takav zastoj. Posljedice te okolnosti sada su već dovoljno primjetne.

Mi ćemo takođe ustanoviti državno računovodstvo i u njemu će vladar u svako doba naći pregled državnih prihoda i rashoda, izuzev tekuće još ne sastavljene mjesečne račune i prethodne, koji još nisu sastavljeni.

Jedino lice koje neće imati interesa da pljačka državne kase je njihov vlasnik, vladar. Eto zašto će njegova kontrola odstraniti mogućnost gubitka ili rasipanja. Predstavljanje na prijemima radi etiketa, koje oduzimaju vladaocu dragocjeno vrijeme, biće ukinuto da bi vladar imao vrijeme za kontrolu i razmišljanje. Tada njegova moć neće biti rasparčana na favorite, koji okružuju presto samo radi sjaja i koji su zainteresovani samo za svoje, a ne za opšte državne interese.

Ekonomске krize, koje smo priredili za Goje, stvorene su ničim drugim do povlačenjem novca iz optičaja. Ogromni kapitali zastali su blagodareći izvlačenju novca iz država koje su bile prinuđene da se baš njima obrate za zajmove. Ti zajmovi su opteretili finansije država plaćanjem procenata, pritisli ih i vezali pomenutim kapitalom...Koncentracija industrije u rukama kapitalista isisala je sve narodne sokove, a s njima i državne...

Sadašnja emisija novca uopšte ne odgovara sveopštoj potrebi, pa stoga i ne može da zadovolji sve nevolje radničke. Emisija novca mora biti u skladu sa povećanjem stanovništva, pri čemu je neophodno računati kao potrošače i djecu od dana rođenja. Revizija emisije bitno je pitanje za cijeli svijet.

Vi znate da je zlatna valuta bila propast za sve države koje su je usvojile, jer ona nije mogla zadovoljiti potrošnju novca, tim prije što smo mi povukli zlato iz optičaja ukoliko je god bilo moguće.

Kod nas mora biti uvedena valuta vrijednosti radničke klase, pa bila ona od hartije ili drveta. Mi ćemo izvršiti emisiju novca prema normalnim potrebama svakog podanika, povećavajući njegovu količinu sa svakim novorođenim čovjekom, smanjujući je sa svakim umrlim.

Računske poslove obavljaju svaki departman (administrativna podjela u Francuskoj), svaki okrug.

Da nebi bilo zadržavanja u isplati novca na državne potrebe, sume i rok njihove isplate određivaće se ukazom vladara: time će se odstraniti protektorat ministarstva nad jednom ustanovom na uštrb drugih.

Bužeti prihoda i rashoda biće vođeni naporedo, da ne bi bilo nejasnosti, kad su udaljeni jedan od drugog.

Reforme gojskih finasijskih ustanova i principa, koje smo mi projektovali, zaodjenućemo u takve forme da one neće nikoga uznemiriti. Mi ćemo ukazati na neophodnost reformi usljed one zbrke i kalambura od kojih su došli finasijski neredi kod Goja. Prvi nered, reći ćemo, sastoji se u tome što oni počinju sa određivanjem običnog bužeta, koji raste iz godine u godinu, iz sljedećih uzroka: taj bužet oni dotegle do polovine godine; zatim traže popravni bužet koji potroše za tri mjeseca, poslije čega mole za dopunski bužet, i sve to završava likvidacionim bužetom. A pošto se bužet za narednu godinu određuje prema sumi opšteg proračuna, onda se svakogodišnje skretanje od norme proteže za 50% na godinu, zbog čega se godinama bužet uređuje kroz deset godina. Blagodareći takvim načinima, dopuštenim nemarnošću gojskih država, njihove su se kase ispraznile. Period zajmova, koji je poslije toga nastupio, pokupio je ostatke i doveo sve države gojske do bankrotstva.

Vi dobro znate da takvu ekonomiju kakvu smo sugerisali Gojima mi ne možemo voditi.

Svaki zajam dokazuje državnu nemoć i neshvatanje državnih prava. Zajmovi kao Demoklov mač vise nad glavama vladara koji, umjesto da uzimaju od svojih podanika putem privremenih poreza, idu ispruženom rukom da prose milostinju od naših bankara. Spoljašnji su zajmovi pijavice, koje se nikako ne mogu otkinuti od državnog tijela dokle god one same ne otpadnu ili ih država sama ne zbací. Ali gojske države ih ne otkidaju, nego ih sve više puštaju na sebe, tako da one moraju neizbježno propasti od dobrovoljnog puštanja krvi.

U samoj stvari, šta drugo može predstavljati jedan zajam, uz to i spoljašnji?!... Zajam - to je emisija državnih mjenica koje sadrže procentnu obavezu srazmjerno sumi pozajmljenog kapitala. Ako je zajam 5%, onda će država kroz dvadeset godina uludo platiti procentnu sumu koja će biti ravna uzetom zajmu; za četrdeset godina plaća dvostruku sumu, a za šezdeset godina trostruku, a dug uvijek ostaje isti, neplaćeni dug.

Iz ovog računa jasno se vidi da, kod oblika sveopšteg prireza, država crpe poljednje parice siromašnih poreskih obveznika da bi isplatila inostrane bogataše od kojih je uzela novac na zajam, umjesto da te perice prikupi za svoje potrebe bez procentnih doplata.

Dok su zajmovi bili unutrašnji, Goji su samo premještali novac iz đepa sirotana u đepove bogataša, **ali kada smo mi podmitili koga je trebalo, da bismo prenijeli zajmove na spoljašnji teren, onda su sva državna bogatstva potekla u naše kase i svi su Goji počeli da nam plaćaju svoj**

podanički danak.

Kad je lakomislenost gojskih vladara u pogledu državnih poslova i podmitljivost ministara ili nerazumijevanje u finasijskim poslovima drugih upravnih lica uspjele da zaduži svoje zemlje kod naših kasa neisplativim dugovima, onda treba znati koliko nas je sve to stalo truda i novca.

Zastoj novca mi nećemo dopustiti, te zato neće biti ni državnih procentnih hartija, sem jednog procentne serije, da ne bi plaćanje procenata predavala državnu moć pijavicama na isisavanje. Pravo emisije procentnih hartija biće isključivo prepušteno industrijskim društvima, kojima neće biti teško da isplaćuju procenat od svojih dobiti, koje države ne zarađuju na pozajmljeni novac, kao što to čine ova društva, jer ona

zajmi da potroši, a ne da vodi privredne operacije.

Industrijske hartije kupovaće i vlada koja će se od današnjeg platioca dacija na zajmove pretvoriti u zajmodavca iz računa. Takva mjera prekinuće zastoj novca, gotovanstvo i ljenost koji su nam bili korisni kod samostalnih Goja, ali neželjeni u našoj vladavini.

Kako je jasna i očigledna nedotupavnost čisto životinjskih mozgova gojskih, koja se ispoljava u tome što nisu ni mislili, uzimajući id nas novac pod interes, da će sav taj novac, pa još sa interesom na njega oni morati crpiti iz svojih državnih đepova radi bračuna sa nama. Šta je bilo lakše i jednostavnije nego uzeti potreban novac od svojih građana!

To dokazuje genijalnost našeg izabranog uma u tome što smo mi umjeli tako da im predstavimo stvar zajmova da su oni vidjeli u njima štaviše i svoju korist.

Naši računi, koje ćemo mi predstaviti kada nastupi vrijeme, osvjetljeni vijekovnim eksperimentima što smo vršili nad gojskim državama, odlikovaće se jasnošću određenošću i očigledno će pokazati svima koristi od naših novotarija. Oni će učiniti kraj onim zloupotrebama, blagodareći kojima smo mi upravljali Gojima, ali koje ne mogu biti dopuštene u našem carstvu.

Mi ćemo tako podesiti računski sistem da ni vladar ni najmanji činovnik neće biti u stanju da izvuku ni najmanju sumu neprimjetno od njene namjene ili da je upute drugim pravcem sem onog koji je već jednom označen u određenom planu dejstva.

Bez određenog plana ne može se upravljati.

Idući neodređenim putem i sa neodređenim rezervama propadaju na putu heroji i vitezovi.

Gojski vladari, koje su po nekadašnjim našim savjetima odvrćali od državnih poslova svečanim prijemima, etiketama, veselim zabavama i rasonodama, bili su samo zasloni naše uprave. Izvještaji favorita, koji su ih zamjenjivali na poprištu poslova, sastavljali su za njih naši agenti i svaki put su zadovoljavali kratkovidne umove obećanjima da se u buduće predviđaju uštede i poboljšanja... Od čega uštede? Od novih prihoda? - mogli su da upitaju i nisu pitali oni koji su čitali naše izvještaje i projekte... Vi znate dokle ih je dovela ta nemarnost, do kakvog su finansiskog rastrojstava oni dotjerali, bez obzira na divnu vrednoću njihovih naroda.

Protokol broj 21

Unutrašnji zajmovi. Pasiva i porezi. Konverzije. Bankrotstvo. Štedionice i renta. Uništenje fondovnih berza. Taksiranje industrijskih vrijednosti.

Svemu onome što sam vam na prošlom našem skupu naložio dodaću još iscrpno objašnjenje unutrašnjih zajmova. O spoljašnjim pak neću vam više govoriti, jer oni su nas hranili nacionalnim novcima Goja; za našu pak državu neće biti stranaca, to jest čega bilo spoljašnjeg.

Mi smo se koristili podmitljivošću administratora i nemarnošću vladara pozajmljujući gojskim vladama sasvim nepotrebne pare, te smo na taj način dobijali dvostruko, trostruko i veće sume. Ko bi to mogao činiti u odnosu prema nama?... Stoga ću vam izložiti detalj samo unutrašnjih zajmova.

Objavljujući zaključenje takvog zajma države otvaraju upis na svoje mjenice, to jest na procentne hartije.

Da bi one bile pristupačne svakome određuje im se vrijednost od sto do hiljade, a pri tom se čini popust prvim upisnicima. Drugog dana podiže im se vještački cijena, tobože zato što su svi nagrnuli da ih kupiju. Kroz nekoliko dana kase takve bivaju prepune i ne znaju kud će s parama (zašto su ih onda uzimali ?). Upis bajagi premaša mnogo puta emisiju zajma: u tome je efekat - vidite li koliko je povjerenja prema vladinim mjenicama.

Ali, kad je komedija odigrana, onda se pojavljuje stvarnost pasive i uz to vrlo teške. Za isplatu procenata mora se pribjegavati novim zajmovima koji ne apsorbuju, već samo povećavaju glavni dug. Kad je kredit iscrpljen pribjegava se novim porezima da bi se pokrio ne zajam, nego samo procenti na njega. Ti su prirezi pasiva koja se upotrebljava za pokriće pasive...

Zatim nastaje vrijeme konverzije, ali one samo smanjuju plaćanje procenta, a ne pokrivaju dugove; sem toga, one ne mogu biti izvršene bez pristanka zajmodavca: prilikom objave konverzije predlaže se vraćanje novca onima koji ne pristanu da konvertuju svoje hartije. Kada bi svi izjavili da ne pristaju i potražili svoj novac natrag, vlade bi bile uhvaćene na svoju sopstvenu udicu, jer ne bi bile u stanju da isplate ponuđeni novac.

Srećom, podanici gojskih država i njihovih vlada, ne razumijevajući se u finasiskim poslovima, uvijek su pretpostavljali gubitak na kursu i smanjenje procenta riziku novih ulaganja novca, čime su pružali mogućnost ovim vladama da više puta zbate sa sebe pasive od nekoliko miliona.

Sada, kod spoljašnjih zajmova Goji ne mogu da prave takve smicalice, jer znaju da ćemo mi potražiti sav novac natrag.

Na taj način priznato bankrotstvo najbolje će dokazati zemljama odsustvo veze između interesa naroda i njihovih vlada.

Obraćam dvostruku pažnju na ovu okolnost i na sljedeću: sada su svi unutrašnji zajmovi konsolidovani takozvanim letećim dugovima, to jest takvim čiji su rokovi plaćanja manje ili više bliski. Te dugove sačinjavaju pare uložene u štedionice i rezervne kase. Nalazeći se dugo vrijeme na raspoloženju vladinom ti se fondovi iskorišćavaju za isplate procenata na inostrane zajmove, a umjesto njih se polažu na istu sumu uložiti rente.

Dakle ovi posljednji pokrivaju i zapušavaju sve rupe i pukotine na gojskim državnim kasama.

Kada se mi popnemo na prijesto svijeta, sva slična finansijska vijuganja, kao neodgovarajuća našim intresima, biće nepovratno uništena, kao što će biti uništene i sve fondovne berze, jer mi nećemo dopustiti da se prestiž naše vlasti koleba kolebanjem cijena naših dragocijenosti koje ćemo mi objaviti zakonom u iznosu potpune njihove vrijednosti bez mogućnosti njihova spuštanja ili podizanja... (Podizanje daje povod spuštanju, odakle smo mi počeli u odnosu prema gojskim vrijednostima).

Mi ćemo zamijeniti berze grandioznim državnim kreditnim ustanovama čiji će se zadatki sastojati u taksiranju industrijskih vrijednosti saobrazno vladinim kombinacijama. Te ustanove će biti u stanju da izbace na pijacu po pet stotina miliona industrijskih hartija za jedan dan, ili da ih toliko isto kupe. Na taj način će se sva industrijska preduzeća postati zavisna od nas. Možete zamisliti kakvu ćemo moć pribaviti sebi pomoću toga.

Protokol broj 22

Tajna budućnosti. Mnogovjekovno zlo kao osnova budućeg dobra. Oreol vlasti i mističko klanjaje njoj.

U svemu što sam vam do sada izložio ja sam se brižljivo starao da vam naslikam tajnu svega što se dešava - što je bilo i što je sada - što juri u bujicu velikih događaja koji dolaze i već su u bliskoj budućnosti, tajnu zakona naših odnosa prema Gojima i finansijskih opreacija. O toj temi ostaje mi još samo malo da dodam

U našim je rukama najveća savremena sila - zlato; za dva dana mi ga možemo iz naših čuvarnica i skladišta dobiti u kolikoj hoćete količini...

Zar još treba dokazivati da je naša vladavina predodređena samim Bogom?!... Zar takvim bogatstvom mi nećemo dokazati da je sve ono zlo, koje smo tolike vijekove

bili primorani da činimo, na kraju krajeva poslušilo

istinskom dobru - dovodenju svega u red?... Ma i po cijenu izvjesnog nasilja, ali on će biti uveden. Mi ćemo umijeti da dokažemo da smo dobrotvori koji smo vratili namučenoj i iskidanoj zemlji isinsko dobro i slobodu ličnosti, kojoj ćemo dati da se koristi spokojstvom, mirom, dostojanstvom odnosa, pod uslovom, naravno, da se poštuje i čuvaju zakoni koje smo ustanovili. Uz to mi ćemo razjasniti da se sloboda ne sastoji u raspuštenosti i razuzdanosti, kao što se isto tako dostojanstvo i snaga čovjeka ne sastoji u svačijem pravu da proklamuje razorne principe na formu slobode savjesti, jednakosti i njima sličnih: da se sloboda ličnosti nikako ne sastoji u pravu uzbuđivanja sebe i drugih bezobraznim oratorstvom pred neuređenim ruljama i zborovima, već da se istinska sloboda sastoji u neprikosnovenosti ličnosti, koja često i ispravno vrši i poštuje sve zakone opštežiča, da se čovječansko dostojanstvo sastoji u svijesti o svojim pravima i u isto vrijeme o svojoj bespravnosti, a ne samo u stalnom fantaziranju u temi svoga - **Ja**.

Naša će vlast biti slavna, jer će biti moćna, upravljaće i rukovodiće, a neće gegati za vođama i oratorima, koji izbacuju bezumne riječi nazivajući ih velikim principima, a koje govoreći po savjesti, nisu ništa drugo do utopija... Naša će vlast biti vršilac reda u kome se sastoji sva sreća ljudi. Oreol ove vlasti uliće svima mističko klanjanje njoj i strahopoštovanje svih naroda pred njom. Istinska sila ne popušta ni u kakvom pravu, čak ni u božanskom: niko ne smije pristupiti k njoj da joj oduzme makar i pedalj njene moći.

Protokol broj 23

Smanjenje proizvodnje luksuznih predmeta. Proizvodnja domaće sitne industrije. Nezaposlenost. Zabrana pijanstva. Ubistvo staroga društva i njegovo vaskrsenje u novom obliku. Izabranik božji.

Da bi se narodi navikli na poslušnost treba ih naučiti skromnosti, te prema tome treba smanjiti industrijsku proizvodnju luksuznih predmeta. Time ćemo popraviti i poboljšati naravi demoralizovane utakmicom na polju raskoši.

Mi ćemo uspostaviti domaću sitnu industriju, koja će potkopati privatne kapitale krupnih fabrikanta. To je neophodno još stoga što krupni industrijalci često pokreću, mada i ne uvijek svijesno, misli masa protivu vlade. Narod - fabrikant ne zna za nezaposlenost, a to ga vezuje za postojeći red, sljedstveno i za čvrstinu vlasti. Nezaposlenost je najopasnija stvar za vladu. Za nas će njena uloga biti odigrana čim vlast pređe u naše ruke. Pijanstvo će takođe biti zakonom zabranjeno i kažnjavano kao zločin protiv čovječnosti ljudi koji se pretvaraju u životinje pod uticajem akohola.

Podanici, ponavljam još jedanput, slijepo se pokoravaju samo snažnoj, potpuno nezavisnoj od njih ruci, u kojoj oni osjećaju mač za zaštiu i podršku protiv udaraca socijalnih bičeva...Zašto im je potrebna anđelska duša u vladaocu? - Oni treba da vide u njemu oličenje sile i moći.

Gospodar, koji smijeni sada postojeće uprave što bijedno životare među demoralisanim s naše strane društvima, koja se odriču čak i Božanske vlasti i iz čije sredine izbija sa svih strana oganj anarhije, - taj gospodar mora prije svega pristupiti gašenju toga plamena koji već proždire sve. Zato je on dužan da ubije takva društva makar ih morao zaliti njihovom vlastitom krvlju, te da ih ponovo vaskrsne u licu pravilno organizovane vojske, koja se svjesno bori protiv svake zaraze opasne po državno tijelo.

Taj izabranik Božji određen je odozgo da slomije bezumne sile pokretane instinktom a ne razumom, životinjstvom a ne čovječnošću. Te sile sada trijumfuju manifestacijama pljačke i svakojakog nasilja pod maskom principa slobode i prava.

One su razorile sve društvene poretke da bi se na njima podigao presto cara judejskog; ali njihova će uloga biti odigrana u onom momentu kada se on zacari. Tada će one biti zbrisane sa njegovog puta, na kome ne smije biti ni grančice, ni travčice.

Tada ćemo moći reći narodima: blagodarite Boga i poklonite se pred

onim koji nosi na licu svom pečat predodređenosti ljudske, čiju je zvijezdu Sam Bog doveo k njemu da niko drugi, osim njega, ne bi mogao osloboditi vas svih gore pobrojanih sila zala.

Protokol broj 24

Učvršćivanje loze cara Davida. Pripremanje cara. Uklanjanje neposrednih nasljednika. Car i trojica koji su ga posvetili. Car je sudbina. Bespriječnost spoljašnjeg morala cara judejskog.

Sad ću vam preći na način učvršćivanja korijenja dinastičke loze cara Davida do posljednjih slojeva zemlje...

Ovo učvršćivanje sastojace se prije svega u onome u čemu se do današnjeg dana sastojala moć, koja je našim mudracima osigurala i očuvala vođenje svih svjetskih poslova kao i davanje pravca vaspitanju misli cijelog čovječanstva...

Nekoliko članova od sjemena Davidova spremaće careve i njihove nasljednike, ne birajući ih po pravu nasljeđa nego po sposobnostima, posvećujući ih u skrivene tajne politike, u planove upravljanja, s tim da niko ne smije znati ove tajne. Cilj je takvog načina rada taj, da svi znaju da uprava ne može biti povjerena neposvećenima u najdublje tajne njene vještine.

Samo će se takvim licima predavati praktična primjena imenovanih planova kroz savjetovanje sa mnogovjekovnim iskustvima, sva posmatranja političko - ekonomskih tokova i socijalnih nauka - sav, jednom riječju, duh zakona, koje je priroda nepokolebljivo ustanovila radi regulisanja čovječanskih odnosa.

Neposredni nasljednici često će biti odstranjivani od stupanja na presto ako za vrijeme učenja i spremanja budu ispoljili lakomisenost, mekoću i druge osobine koje ih čine sposobnim za upravljanje, a same po sebi su štetne po carski poziv.

Samo oni koji su bezuslovno sposobni za čvrsto, makar i surovo, budno upravljanje, dobiće njegove dizgine od naših mudraca.

U slučaju oboljenja slabošću volje ili kakvom drugom nesposobnošću, carevi će morati po zakonu predavati upravu u nove, sposobne ruke...

Cariski planovi dejstva u tekućem momentu, a tim prije u budućnosti, biće nepoznati čak i onima koji se budu zvali bliskim savjetnicima.

Samo car i trojica koji su ga posvetili znaće budućnost.

U licu cara, koji nepokolebljivom voljom vlada sobom i čovječanstvom, svi će ugledati sudbinu sa njenim nepoznatim putevima. Niko neće znati šta car želi da postigne svojim narednjima, pa stoga se niko neće smjeti ni isprijediti na nepoznatom putu...

Razumije se, potrebno je da umni rezervoar careva odgovara planu uprave, koji ima da primi u sebe. Zato on neće stupiti na presto prije nego što um njegov ne podvrgnu probi i ispitu pomenuti mudraci.

Da bi narod znao i volio svoga cara neophodno je da on besjedi na trgovima svome narodu. To stvara potrebno spajanje dviju sila koje smo mi sada terorom odvojili jednu od druge.

Ovaj teror nam je bio neophodan da bi obje sile ponaosob potpale pod naš uticaj.

Car judejski se ne smije nalaziti pod vlašću svojih strasti, naročito sladostrašća: nijednom stranom svoga karaktera on ne smije davati životinjskim instiktima vlast nad svojim umom. Sladostrašće najgore razara umne sposobnosti i jasnoću pogleda, odvodeći misli na najgoru i najvišu životinjsku stranu čovječanske djelatnosti.

Oslonac čovječanstva u licu gospodara svijeta od svetog sjemena Davidova mora prinositi na žrtvu svome narodu sve svoje lične naklonosti.
Gospodar naš mora biti primerno besprekoran.